

Posamezna številka 1 Din mesečno, če se sprejema list v upr. n. naročnina 4 Din, na dom in po pošti dostavljen list 5 Din. Celoletna naročnina je 50 Din, polletna 25 Din, četrtletna 13 Din. Cene inšeratom po dogovoru.

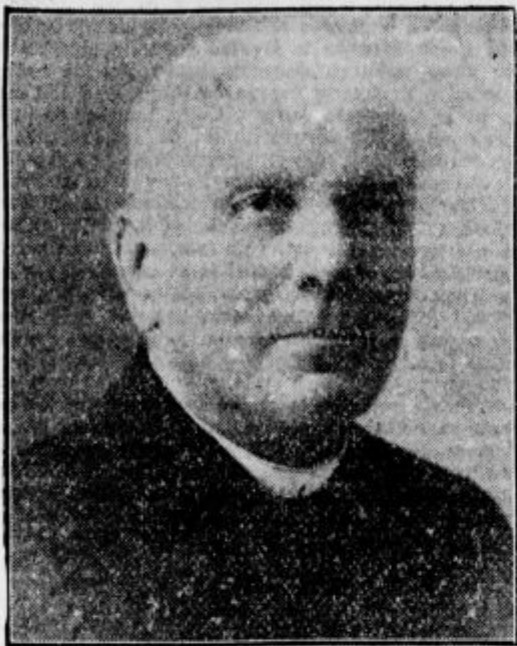
PONEDELJSKI

SLOVENEK

Uredništvo: Kopitarjeva ul. št. 6/III. Telefon št. 40-01, 40-02, 40-03, 40-04 in 40-05. List izhaja vsak ponedeljek.

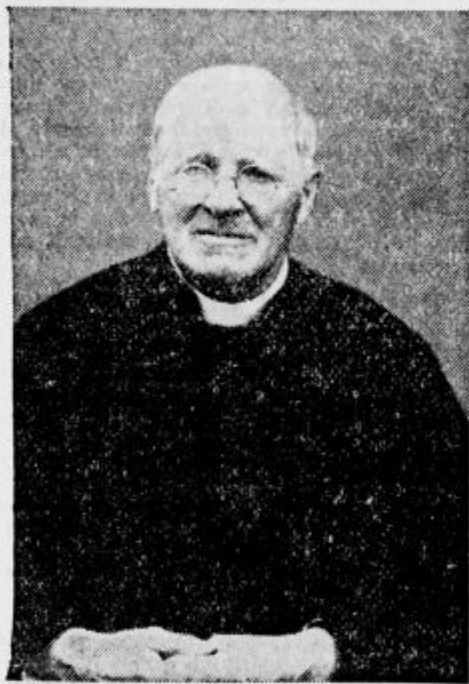
Uprava: Kopitarjeva ulica št. 6. Poštni ček račun. Ljubljana 15.179. Telefon št. 2992.

† Župnik M. Rebolj
Najstarejši slov. duhovnik

V nedeljo, dne 16. januarja je v St. Vidu pri Vipavi v 98. letu starosti umrl gospod Matej Rebolj, župnik v pokoji, biseromašnik in častni konzistorialni svetnik tržaške škofije. Bil je najstarejši slovenski duhovnik. Rodil se je v Kranju dne 15. septembra 1840, v mašnika je bil posvečen 28. novembra 1869, novo mašo je pel v Kranju. Služboval je v tržaško-koprski škofiji v Sovinjaku, v Lovranu, v starodavni Kladni in v Fruškah do leta 1922, ko je stopil v pokoj in se naselil v St. Vidu pri Vipavi. 53 let je bil istrski raji dušni pastir in pravi oče. Za njegove številne zasluge ga je imenoval tedanji tržaški škof in poznejši dunajski nadškof in kardinal dr. Nagl za častnega konzistorialnega svetnika. Pogreb pokojnega gospoda bo v torek, 18. januarja ob 10 dopoldne. — Naj v miru počival!

Biseromašnik
† Anton Šmidovnik

V prijazni Prečni pri Novem mestu je včeraj zjutraj na vigilijo svojega godu za večno zapri svoje oči biseromašnik in duhovni svetnik Anton Šmidovnik, v 86. letu starosti in 61. letu duhovništva.

Pokojni se je rodil dne 7. novembra 1852 v Tunich. Pohajal je ljudsko šolo pri oo. frančiškanih v Kamniku, nakar so ga poslali v Ljubljano, kjer je dovršil gimnazijo. Odslužil je eno leto pri konjenikih, nato pa je vstopil v ljubljansko duhovsko semenišče ter bil 27. julija 1877 posvečen v mašnika. Leto pozneje je bil poslan v dušno pastirstvo in sicer za kaplana v Črnomelu, kjer je močno zbolel, da so se že bali za njegovo življenje. Okreval je, njegova močna narava je zmogala, poslan pa je bil potem za kaplana v Žužemberk, kjer je ob strani svetniškega dekana Tavčarja služboval 8 let. Iz Žužemberka je prošil za župnijo Prečno, katero oddaja novomeški koleg. kapitelj, ter je bil na to župnijo umeščen dne 26. septembra 1888.

Blizu 50 let je vodil to župnijo. Ko se ti na poti v Prečno odpre prijazna dolina, zagledaš prostorno pokopališče, okusno šolsko poslopje, prelepo gotško cerkev lepim slokim zvonikom, prijazno župnišče, gospodarsko poslopje — prav vse je Šmidovnikovo delo. Snažne podružnice po župniji, vse njegova skrb! Stopi v župno cerkev, delano po načrtih arhitekta Jos. Vancsa; nehoti obstojijo: lepota, snaga, do zadnje potankosti vse lično, snažno, dosledno. Lepi oltarji, lepe klopi, spovednice, prižnica, krstni kamen — vse delo rajnika! Koliko je ustvaril, pa kako je pri tem varoval in ščitil svoje župljane! Dobra volja, pro-

Zopet Leon Blum...

Bonnet je zmagal -- Ljudska fronta hoče imeti oblast

Pariz, 16. januarja. AA. Prvak radikalnih socialistov Georges Bonnet, ki mu je bila poverjena naloga, da uredi finančni položaj, je 24 ur po tem, ko je dobil mandat za sestavo nove vlade, izjavil, da je našel osnovo za sestavo novega kabineta. Njegov prednik Chautemps naj bi prevzel zunanje zadeve. Tako naglašajo zlasti vsi desničarski listi. Bonnet namerava baje sestaviti vlado, ki bi se naslanjala na 18 skupin v parlamentu in na nekaj neodvisnih osebnosti. V glavnem pa naj bi bil njen problem ta, da naj bi se nadaljevala sedanja Bonnetova politika, uravnovesil proračun, zagotovila valutna svoboda in branile republikanske svoboščine. Bonnet je ponudil socialistični stranki preko Cerota, predsednika socialističnega kluba v poslanski zbornici sodelovanje v novi vladi. Ponoči so se socialisti o tej ponudbi podrobno posvetovali. Danes dopoldne se je sestel radikalno socialistični klub. Socialistični poslanski klub je bil sklican takoj, čim so prejeli Bonnetovo ponudbo. Na svoji seji je sklenil ostati še nadalje pri svojem že znanem stališču. V tem duhu je bil sestavljen tudi odgovor, ki je bil nato tudi pismeno sporočen Bonnetu. Socialisti so se zedinili za to, da ne bi radi sodelovali v njegovi vladi in je tudi v parlamentu ne podpirali.

Predsednik socialističnega kluba Cerot je poslal Bonnetu na njegovo ponudbo pismen

odgovor, v katerem pravi med drugim, da je socialistični poslanski klub, sprito situacije, ki je nastala v zbornici prepričan, da ne bi mogel sodelovati v vladi, ki bi Bonnet načeloval Socialistični poslanski klub Bonnetove vlade v sedanjih okoliščinah tudi ne bi mogel podpirati in Bonnetu ne bi mogel niti jamčiti, da bi se pod gotovimi pogoji vzdržal od glasovanja od nekkih znanih zadev.

Bonnet je pozval tudi republikansko zvezo k sodelovanju v okviru nove vlade. Poslanski klub te stranke je na svoji današnji popoldanski seji razpravljal o tej ponudbi. Seja se traja, in ni znano, kakšni bodo sklepi kluba.

Radikalno socialistični klub je sprejel resolucijo, v kateri se zavzema za sestavo Bonnetovega kabineta. Precejšno pozornost je izkazala okoliščinah, da se je večji del članov kluba vzdržal glasovanja. Resolucija je bila sprejeta z 32 proti 26 glasovom. Abstineralo se je preko 50 poslancev. Glede na ta rezultat glasovanja menijo dobro poučeni politični krogi, da se bo radikalno socialistični klub še enkrat sestel in proučil nastali položaj.

Po seji radikalno socialističnega kluba se je Bonnet sestel s Chautempsom, Daladierjem in Herriotom ter z njim razpravljal o nadaljnjih ukrepih. Največ so govorili o glasovanju v klubu. Politični krogi smatrajo, da je treba današnje glasovanje v poslanskem klubu smatrati za izraz volje, da bi se ohranila ljudska fronta, da pa mora vendar vladi ljudske fronte načelovati radikalno socialistični prvak. Ko se je Bonnet odpeljal iz parlamenta, je Bonnet izjavil, da bo predsedniku republike vrnil mandat.

Popoldne pa so se že razširile vesti, da bo Lebrun predsedniku socialistične stranke Leonu Blumu poveril mandat za sestavo nove vlade. V političnih krogih se ta vest sicer še ni potrdila. Res je, da je Lebrun takoj za Bonnetom sprejel v avdienco Leona Bluma. Nekateri zatrjujejo, da se je z njim le posvetoval o nadaljnjih ukrepih za rešitev vladne krize.

Pariz, 16. jan. Ob 6 popoldne je predsednik republike poklical k sebi Chautempsa, Sarrauta, Bonnet in Daladiera, s katerimi se je posvetoval o vladni krizi. Posvet se je zaključil s sklepom, da je treba spet sestaviti vlado ljudske fronte in naj se poveri mandat za sestavo nove vlade voditelju socialistov Leonu Blumu. Takoj nato je bil Leon Blum pozvan k predsedniku republike in je sprejel mandat za sestavo vlade. Ko je odhajal iz Elizijske palače ob 18.45 zvečer je Leon Blum izjavil časnikařem, da bo poskusil sestaviti novo vlado. Najprej odhaja k predsedniku senata in ob 22 jih je pozval, naj pridejo v palačo predsedstva vlade, kjer jim bo povedal, kaj je novega.

Drugi dan dr. Stojadinovića v Berlinu

Berlin, 16. januarja. AA. Baron v. Neurath, nemški zunanji minister, je priredil snoti slavnostno večerjo v čast gospe in dr. Stojadinovića v prostorih nekdanje palače državnega predsednika.

V beli dvorani, v kateri je bila večerja, je bilo zbranih 88 gostov. Miza je bila postavljena v obliki podkvice in okrašena z rdečimi krasnimi tulipani. Večerje so se udeležili vsi člani nemške vlade, vrhovni šefi hitlerjevskih organizacij in veliko članov diplomatskega zbora s soprogami. (Zdravice na večerji je objavil že včerajšnji »Slovenec«.) Po večerji so v posameznih saloni stare prezidentske palače servirali kavo.

Predsednik kraljevske vlade dr. Stojadinović je imel dolg in prisrčen razgovor z baronom v. Neurathom, nakar se je razgovarjal tudi še z ministroma Rosenbergom in Lutzejem, pozneje je imel daljši razgovor s finančnim ministrom grofom Sweringom, Crossigom in ministrom Frickom, nato z generalom von Fritschem, knezom Bismarckom, v. Meckensonom, v. Heerenom in v. Bülow-Swanienom.

Nekoliko po 23. uri sta se ga, in dr. Stojadinović najpričneje poslovila od gospe in g. v. Neurathove. V. Heeren ju je spremljal do izhoda. Zelo veliko število ljudi, ki so se zbrali na nasprotnem hodniku razsvetljeni Wilhelmstrasse, je pričakovalo odhoda in ju je pozdravilo zelo prisrčno. Ljudje se niso razšli, dokler zadnji avto z gosti barona in baronice Neurathove ni odbrzel izpred palače.

Pri Göringu

Danes, v nedeljo je predsednik jugoslovanske kraljevske vlade in zunanji minister dr. Stojadinović gost ministrskega predsednika generala Göringa na njegovem posestvu Karinhallu. Dr. Stojadinović in general Göring sta ostala skupaj vse dopoldne in sta si ogledala razne naprave na tem posestvu, ki je preurejeno v naravni park in je pod zaščito države. Dr. Stojadinović je ostal tudi na obedu pri generalu Göringu. Po čaju sta se oba državnika vrnila nazaj v Berlin. Zvečer je bila slavnostna predstava v operi. Potem povabi baron v. Neurath dr. Stojadinovića na pozno večerjo.

Berlin, 16. januarja. AA. Na obedu v Karinhallu je ministrski predsednik general Göring

stovoljni prispevki, prošil je, zbiral, pa tudi sam dodajal. Prečni je vzela vojska vse zvonove ter ji pustila le najmanjšega v strešnem jezdecu. Pokojni je delal, zbiral, prošil, pa je nabavil svoji farni cerkvi sv. Antona štiri bronaste, podružnicam v Gor. Kamencah in Dol. Straži zopet bronaste zvonove. Še je snoval, orgel ni, ki bi se ujemale z lepo cerkvijo! Tudi za to je že nabiral. Nabavlil je tudi novo stolpno uro v Prečni.

Tudi gospodarsko je vplival na svojo okolico in župnijo. Kar so svetovalni kmetijski in vinogradniški veščaki vse je uveljavil med svojimi ljudmi, tudi rajfajznovke ne manjka! Ne manjka tudi ne Prosvetnega društva.

Po tolikem delu je telesno opešal. Poprosil je za pokoj. Užival ga je med svojimi farani, a le malo časa. Lani je ves srečen praznoval svojo biserno mašo. Ni je praznoval sam. Praznovala jo je župnija, praznovala cela novomeška dekanija, v kateri je imel toliko bratov, kolikor je v njej duhovnikov. Pridigal mu je sam ljubljanski škof dr. Rožman.

Bilo je dosti dela, bila je polna mera zaslužnja, zato ga je Najvišji duhovnik poklical, da ga kot zvestega služabnika in vztrajnega delavca v svojem vinogradu poplača. Odsel je. Včeraj je zastalo to zares duhovsko srce. — Blagor tebi zvesti hlapcu! — N. v. m. p. Pogreb pokojnega g. Šmidovnika bo v torek, 18. januarja ob 10 dopl. v Prečni.

nazdravil svojemu gostu dr. Stojadinoviću takole:

Vaša ekscelenc! Nastopil je dan našega ponovnega svidenja, za katero sva se midva že pred daljšo dobo domenila in ki sva se ga oba veselila. Pozdravljam vas in vašo visoko spoštovano gospo soprogo, tu na deželi, v nemškem gozdu, in to najpričneje. Niste prišli na moj dom samo kot ministrski predsednik vaše lepe domovine in kot odgovorni vodja državnih poslov prijateljskega naroda, nego ste prišli, ako to smem z vsem ponosom reči prijatelj h prijatelju! Naju dva družijo pravo tovaristvo, ki ga v naših današnjih razgovorih samo obnovljiva. Zato mi dovolite, da izrečem vam in vaši gospe soprogi tu najpričneje dobrodošlico, prežeto z iskrenimi in globokimi čustvi. Povsem razumljivo vam bo, da se danes v meni bolj nego kdaj prej budijo spomini na moje ponovne obiske v vaši lepi domovini. Zame in za ves nemški narod ostane nepozaben vzvišeni lik vašega velikega pokojnega kralja Aleksandra. — Prav tako je zame nepozabna tudi tista ura, ko sem kot zastopnik svojega vodje globoko potr stal poleg njegovega mrtvaškega odra. Name o priliki vsakega mojega obiska v Jugoslaviji napravlja najgloblji vtis ona odločnost, s katero stremi ta vlada in narod vaše države h napredku. Zame je velika radost, da lahko rečem, da ste pri uspehih, ki sta jih dosegli vaša jugoslovanska politika in jugoslovanska državna uprava v veliki meri sodelovali vi, ekscelenc, kot desna roka Nj. kr. Vis. kneza namestnika Pavla. Ekscelenc, smatram se za presrečnega, da lahko to trdim, da poznam vašo lepo domovino. Na svoji poti skozi srce Jugoslavije sem sam doživel in videl Šumadijo, gneздо ponosnega kraljevskega rodu Karadjordjevičev. Bil sem tudi v Črni gori in na divnih obalah Jadrana. Znanost mi moralne sile in vojaško zadržanje Jugoslavije. Kakor mi je znano mišljenje poslednjega kneta vaše države in njegova povezanost z domom Karadjordjevičev.

Ekscelenc, zdaj vi preživljate nekaj dni v Nemčiji, sedaj boste vi našli tu svoboden in zmerom za obrambo pripravljen narod, združen v njegovi vroči ljubezni in neomajnem zaupanju do njegovega voditelja, ki je ta narod povedel iz globoke noči na vrhove. Ekscelenc, vi boste našli tu močno državo, ki je spet sposobna braniti svoje interese in jamčiti za mir. Ta tretja država odpira široko in prisrčno svoja vrata pred vami. Kamorkoli boste prišli, povsod boste našli najjačše simpatije nemškega naroda, bodisi, da boste potovali po naših obmejnih krajih, bodisi, da se boste znašli med našimi vojaki, ali med letalci, bodisi, da boste potovali po Porurju, kjer oglašujoči udarci klavir oznanjajo vsemu svetu nemško voljo in ljubezen do dela. Povsod boste našli nemško prijateljstvo. Jugoslavije ne ločijo od Nemčije nikakoli politična, gospodarska, kulturna ali teritorialna nasprotstva. Nasprotno se naši dve državi vzajemno izpopolnjujeta na najsrečnejši način in kakor zahtevajo interese obeh naših narodov.

Moja topla želja in resnična težnja je, da se to prijateljstvo med našima dvema narodoma le še nadalje razvija in jači. Če to tudi ne spada v moj resor, sem si po nalogu vodje zastavljal naloge, izkoriščajoč spoznavanje vaše države in zanašajoč se na posebno globoko uvaževanje od vašega hrabrega naroda, delovati za prijateljske »odnose« med Jugoslavijo in Nemčijo. To delo, ekscelenc, je stvar mojega arca. Zato veljajo vse naše želje boljše napredku Jugoslavije, njenemu vedno večjemu ojačenju in razširjenju njenega velikega ugleda. Dvigam ga čašo in pijem na srečo Nj. Vel. kralja Petra II., Nj. kr. Vis. kneza namestnika Pavla in na osebno srečo, vas ekscelenc, ter vaše visoko spoštovane gospe soprogo.

Napitnica Stojadinovića

Na govor ministrskega predsednika Hermana Göringa je predsednik jugoslovanske vlade in zu-

nanji minister dr. Milan Stojadinović takole odgovoril:

Vaša ekscelenc! Globoko ganjen po vsem onem, kar ste izvolili reči, se vam zahvaljujem za ta pozdrav in izredno prisrčen sprejem, ki ste mi ga priredili, vaša ekscelenc, včeraj v Berlinu in danes na vašem divnem domu. Vi ste, ekscelenc, o priliki vašega poseta v Jugoslavijo našli ne le apostovanje in uvaževanje od strani kraljevske vlade, nego ste si osvojili tudi srca naroda. V vaši osebnosti se, ekscelenc, manifestira zmerno neizčrpn vir nemške aile, ki je izpolnil z zavedenjem tudi najskromnejšega človeka v naši državi. Herman Göring je za vso Jugoslavijo en pojm, in to ime najzvestejšega borca Adolfa Hitlerja, stvaritelja nove Nemčije, je znano širom Jugoslavije. Ko se v Jugoslaviji čuje vaša beseda, tedaj so tudi najširši sloji prepričani, da nam po vas, gospod predsednik, govori duša nemškega naroda. Zato sem tudi ponosen, da je danes najino osebno prijateljstvo in tovaristvo obnovljeno.

Ekscelenc, sicer prihajam prvič v Nemčijo kot ministrski predsednik Jugoslavije, toda iz časov svoje mladosti dobro poznam vašo državo in takrat sem se jo naučil ceniti. Če kot državnik verujem v vedno tesnejše in tesnejše sodelovanje z nemško državo, smatram resnično, da je to opravičeno, ker vem kolikokrat je bil naš narod usodno vezan na vaš narod. »Naci« so nekoč stali kot grenadiri na straži pred dvorom Friderika Velikega. Srbski in hrvaški polki so nosili cesarjevo zastavo, kakor je alemanska garda silnega srbskega cesarja Dušana bila avantgarda pri eni najsilnejših njegovih zmag. Še bolj polna slave pa je naša povezanost v duhovnem emulu. Ko smo se Jugoslovni prebudili iz stoletne teme, so bili Nemci oni, ki so prvi na evetu priznali našo narodno pesem in našo nacionalno stanko.

Maj obisk v novi Nemčiji se tako veže na občutke občudovanja nemškega naroda v preteklosti. To čustvo občudovanja se je samo še ojačilo, ko sem od bliže spoznal veličastno gradbo nove Nemčije Adolfa Hitlerja. Zato je, ekscelenc, tudi moja topla želja, da se prijateljstvo med Nemčijo in Jugoslavijo še vse bolj poglobi, pa smatram, da je za nas velikega pomena, da baš vi, gospod ministrski predsednik, po nalogu Führerja sodelujete pri teh prijateljskih odnosih.

Zelim se še posebej zahvaliti vaši ekscelenci kot gostitelju za čast, ki ste mi jo izkazali, ko ste mi poslali nasproti častno četo polka Hermana Göringa, da me pozdravi. Visoko znam ceniti to čast.

Dvigam čašo v blagor Führeru Adolfu Hitlerju za napredek nemškega naroda in pijem na zdravje in srečo vaše ekscelence in vaše visoko spoštovane gospe soprogo.

Viharji v Angliji
Veliko ladij uničenih

London, 16. januarja. AA. Nad vso Anglijo je danes divjal strašen vihar. Vzduholob je zahteval večje število človeških žrtev. Gmota škoda je pa naravnost ogromna. V Black Yulu so bili morskimi valovi kar 25 m visoki. Iz vseh pristanišč poročajo, da je ladijam z največjo brzino komaj uspelo pritežati na varna mesta. Parnik »Fermane« se je potopil. Poleg drugih je utonil njegov poveljnik.

Naknadno poročajo o več brodomolih v britanskih vodah. Parnik »Fermane«, ki je vozil iz Belfasta na vzhod, je vihar vrzel na Tembinske skale ob Galski obali. Poveljnik broda je utonil. Od ostalih članov posadke je bilo rešenih le 8 ljudi. Na izlivu Temze je oceanska ladja Rubshire zadela v parnik Corsea, ki je prevažal večji tovor premoga.

Bukarešta, 16. januarja. AA. Curentul poroča, da namerava romunski zunanji minister Micescu iz Zeneve odpotovati v Pariz, kjer se bo zadržal nekaj dni. Pričetkom februarja bo potoval v Ankaru in verjetno nato še v Atene.

Haag, 16. januarja. AA. Nizozemski spodnji zbornici je bil predložen zakonski načrt, po katerem naj bi se ženam priznala volilna pravica pri občinskih volitvah.

Ob grobu prof. A. Šerka

Kdor bi hotel spoznati, kakšen človek je bil Šerko, bi moral stopiti v času, ko je ležal na mrtvaškem odru, v bolnišnico za duševne bolezni na Poljanskem nasipu. Tedaj ne bi videl tistega živahnega vrvenja, ki vlada običajno po sobah — v tistih urah je bilo po sobah tiho kot v cerkvi. Bolniki vedo, da je umrl tisti mož, ki jih je razumel bolj kakor kdorkoli v naši deželi, tisti človek, ki je s svojim ostrim pogledom prodrl v velikanse globine in prepade njihovih duš, ki je doumel svet brezmejnih skrivnosti, brezmejnih pravljic, prikazni, čudežnih glasov, nepopisnih založer, pa tudi svet neizmernega smeha in veselja, ki je pridrevlo nemotivirano iz zakletih duš. Danes bi človek tudi tega smeha ne slišal, videl bi mnogo rosnih oči in sklonjenih glav. Bolniki vedo, da je umrl tisti, ki jih je spoznal za prave ljudi, ki so dostikrat dosti manj banalni kot pretnosti, ki se šopirijo v zunanjem svetu. Kolikokrat so se zaiskrile oči, ko je položil svojo roko na bolnika in govoril z vsakim na svoj način. Mladeniško življenje je postal, ko so se posrečili prvi slučaj ozdravljenja shizofrenije z inzulinom in kardiazolom, v katerega skoraj ni mogel verjeti. Šel pa je naprej in ozdravil štejevalne depresivne psihoze s kardiazolom, menda prvi. In komaj se je posušilo črnilo na nemških korekturah, na poročilu o tem uspehu, je že moral sam umreti.

Bil je človek neizmerne pridnosti. Ko je zatrdil očetu psihiatrije Kraepelinu, da smatra parafrenijo za samostojno bolezen, je ta zahteval od njega dokaz, in Šerko se je vrnil na delo marljivo kot čebela. Opazoval je bolnike, sledil jih je na njihove domove ponovno in ponovno in je predložil končno Kraepelinu več kot pol metra visok kup tipkanih pol, skoraj petsto v lepi nemščini spisanih opisov bolezenskih slučajev, skoraj petsto »novel«, in Kraepelin je oddelil potem parafrenijo v samostojno poglavje. Površnosti v študiju ni dopustil. Dostikrat smo ga videli, ko je strmel celo v gostilnah pri kosilu v debele knjižice. Ko je dvema zdravnikoma v bolnišnico prinašal knjige, je vprašal že po kratkem času: kaj sedita o tem in tem poglavju? Na napake je opozarjal brezobzirno in je bil s pohvalo skop. Pri izpitih so se ga medicinci balli in vendar ni bilo nikogar, ki bi ga ne imel rad. Saj ni učil nikoli z visokega piedestala, ampak vedno kot tovariš tovariša.

Kadarkoli so strežniki, strážniki in drugi v zavodu uprizorili na domačem odru dramo ali komedijo za bolnike in bližnje okolice, so se ves razveselili in pripeljal na prireditve še tega ali onega prijatelja in bil ves ponosen na uspeh igre. Prav tako z veseljem se je udeleževal študentovskih prireditev, kjer se je čutil kot enak med enakimi — vedno mlad — vedni študent. Ko je odbor Oražnovskega doma preveč zavlačeval odprtitev doma, nam je Šerko, ki je doumel stisko študentov, sam naprosil, naj ga ostro napademo v časopisih, da bo lažje urgiral otvoritev. Priobčili smo proti njemu oster članek in dom je bil kmalu odprt.

Za študente, za fakulteto in sploh za vseučilišče se je vselej potegnil z vso skoraj brutalno energijo in če je bilo treba, tudi s pestmi za našo samobitnost. Brezobzirno je osmešil vselej vsako nadutost, »hohštapierstvo« in marsikak nadutež je onemel, ko je v polni družbi zagrmela posvika »bedake«, pa najsi je stal nadutež na družabni lestevici še tako visoko.

Resnično, živo, tudi njemu nasprotno prepričanje je spoštoval, nikoli pa ni mogel prenesti narejenosti. O takih stvarih bi človek napisal lahko mnogo anekdot. Bil je dovolj premožen, da bi lahko živel razkošno, a je živel skromno in enostavno življenje in je bil skromen in enostaven tudi po zunanosti. S kmečkimi materani in očeti, ki so prihajali obiskovati svoje v bolnišnico, je obdeval enostavno in domače, a je nagnal marsikako damo, ki je prišla v zavod past radovednost, skozi vrata.

Kljub grobi skorji je bil človek visoke srčne in estetske kulture. Uspehov akademskega pevskega zbora se je veselil kot otrok in je bil zadnje ves zagrenjen, ko je bila preprečena zborova turneja v Frago. Skoraj vsako slovensko literarno, estetsko ali znanstveno knjigo je kupil in prečital in se razveselil, če se mu je zdelo dobra. Njegova domača knjižnica je med največjimi privatnimi knjižnicami pri nas. Svoje bogato znanje je rad trosil drugim. Ni predaval samo medicincem, ampak tudi filozofo in juristom.

Dolgo ga nisem videl tako vselega kot pretekli semester, ko so mu filozofi ponovno polnili predavalnico, čeprav so vedeli, da jim ne bo treba k njemu na izpit. Bil je naravoslovec z dušo in srcem. Ni poznal samo zamotanega ustroja možgan in neštivilnih živčnih prog, poznal je tudi življenje duš in življenje prirode. Martinčki, zeleni, gadje, modrasji so bile njegove ljubljene domače živali. Kakor otroci nosijo jabolka v nedrih, tako je tudi on nosil gade in modrase za rajco ali v žepu. Na pisalni mizi je modras ponovno strmel v tipkane popise človeških duš in v usod. Ubili pa bi Šerko ne mogel niti muhe, čeprav je moral včasih pripisati na težke sodne akte s težkim srcem resnici na ljubo: »Za svoje dejanje odgovoren«.

Težko je bilo nam zdravnikom, njegovim učencem, vrstiti se med njegovo mučno boleznijo ob njegovi postelji. Gledati smo morali, kako se je veliko življenje uro za uro z velikansko silo borilo s smrtjo. V vročinskem deliriju je predaval svojim medicincem, jih klical k sebi in še v deliriju je vodil sejo in pozival: »Gospodje, bodite stvarni! Ponovno so njegove ostri oči uporno in mrko zastrnile v nas ali pa jih je napolnil soj težke in nepopisne žalosti. Končno mu je pa smrt, večna zmagovalka vsega, pomirila izmučeni obraz. Tih, miren in skromen je ležal tam v Gregorčičevi ulici z izrazom večnega filozofa »modrec« na obrazu. Profesor Šerko je odšel k svojem velikemu učitelju, k očetu psihiatrije, k profesorju Kraepelinu, nam pa je težko, ker smo ostali sami.

Sovo medicincev od dr. Alfreda Šerka

Ali se res poslavljamo od svojega draga profesorja, od prvega dekana medicinske fakultete od svojega vodnika in prijatelja?

Dr. Alfred Šerko!

Njegovo ime je imelo med nami poseben zvok, kajti dr. Alfred Šerko je bil stroj in pravičen, iskren svetovalec v življenju in nepopustljiv v borbi. Vsi smo vedeli in čutili, v teh prispah baje srce za nas in naše težave, njegovo življenje utripa je za nas slušatelj, za ljubljeno medicinsko fakulteto in za slovenski narod. Bil je naš ponos in naša opora. Z njim se je začela zgodovina naše fakultete.

Dr. Alfred Šerko, če bi mogel še enkrat odpreti oči, bi videl, kako smo zaupali vate in kako smo te ljubili. Ne, besede bi ti tega ne mogle pove-

dati, toda tiki si globoko poznal človekovo dušo, bi gledal naše srce kakor na dlan.

Dr. Alfred Šerko, tvoje oči se ne bodo več odprle, nikoli več ne boš z ljubeznivo pogledal na nas. Toda tvoja podoba, tvoj duh ostaneta živa v nas, nerazdružno smo povezani s tabo. Mi vemo, da se nisi nikoli ustavljal ob žalosti, pretrda je bila tvoja hoja v življenje. Čutimo, da nam tudi danes z zaprtimi očmi svetuješ: pozabite, da sem umrl. Ne mislite na to!

Prebridka je izguba, da bi te mogli danes ubogati. Dovolj, da ti vsaj danes potožimo svojo bolelost, jutri pa bomo že v tvojem duhu mislili na delo, ki si ga zapolnil in si zanj zastavil vse svoje sile: na kliniko in popolno medicinsko fakulteto, na temelje narodovega zdravja in na rast njegove znanosti.

Dr. Alfred Šerko, preživ si bil in preživ si še danes, da bi se mogli ločiti od tebe. Ti si naš in ostanes z nami in z vsemi, ki pridejo za nami. Danes te samo sprejemo do kraja, kjer se boš po borbenem življenju odpočil.

Zalna seja Društva medicincev

V nedeljo od desetih je bila v predavalnici histološkega instituta zalna seja Društva medicincev za pokojnim profesorjem dr. Alfredom Šerkom ob navzočnosti gg. profesorjev medicinske fakultete. Predsednik društva je na kratko orisal pomembnost velikega pokojnika. Po enominutem molku je bil na predlog slušateljev ustanovljen »Sklad doktorja Alfreda Šerka« za pomoč bednim medicincem. Sklad bodo upravljali profesorji skupno s slušatelji medicinske fakultete. V sklad je položilo društvo medicincev prvih tisoč dinarjev, za njim J. M. 100 din. Darovi za sklad naj se pošiljajo na naslov »Društva medicincev« v Ljubljani z oznako: »Za sklad dr. Alfreda Šerka«.

Slovo od dr. Šerka

Zalnega spreveda se je udeležilo tolikšno število slovenskih znanstvenikov, predstavnikov javnih oblasti in občinstva, kakor že dolgo ne pri kakšnem pogrebu. Vsa velika udeležba občinstva — cenimo jo na 3000 — je dokazovala, da je bil dr. Šerko splošno spoštovan in v najširših krogih priljubljen. V oporoki je pokojnik zahteval, naj bo njegov pogreb preprost, zato tudi krsta razen družinskega šopka cvetlice ni bila okrašena z nobenim vencem. Krsta je bila preprosta. Mrtvaški voz je bil enovprežen in duhovnik je bil brez asistenc, namreč p. dr. Stanislav Aljančič. Pač pa so se zalnega spreveda udeležili skoraj vsi predstavniki slovenskega kulturnega, političnega in znanstvenega življenja, predvsem ban dr. Marko Natlačen, ki je zastopal tudi prosvetnega ministra Magaraševiča, župan dr. Juro Adlesič, načelnik banske uprave dr. Lovro Sušnik za prosvetni oddelek in dr. Kosi za socialno-zdravstveni oddelek, inspektor dr. Aramovič, predsednik Zdravniške zbornice dr. Meršol, zastopnika Slovenskega zdravniškega društva dr. Kunst in dr. Bogdan Brečelj, predsednik Profesorjskega društva dr. Grafenauer, močna delegacija Katoliškega akademskega starešinstva, zastopnika sodnih oblasti in višji državni uradniki, zastopniki Odvetniške zbornice, predsednik Lekarnarske zbornice mag. phar. Leustek, zastopnika Zveze trgovskih združenj Florjančič in Golob, zastopnika Zdravilišča na Golniku dr. Neubauer in dr. Furlan, predstavniki Slovenskega profesorjskega društva prof. Koblar, Menein in Jeršič, dijaštvo Oražnovskega doma in vsi člani Medicinskega društva s predsednikom dr. Ročkom na čelu. Zastopane so bile tudi vojaške in orožniške oblasti.

Ko je p. dr. Aljančič blagoslovil truplo pred domom žalosti, je Akademski pevski zbor zapel

pod vodstvom g. Julija Savellija »Ece quomodo moritur iustus«.

Sprevod je nato krenil po Igriški ulici na Kongresni trg ter se ustavil pred univerzo, ki je bila drapirana v žalno črnilo. Sprevod se je pomikal ob gostem špalirju občinstva. Voz s kresto z nepozabnim slovenskim učenjakom dr. Šerkom pa je spremljalo kot častna straža 16 slušateljev medicinske fakultete. Pred univerzo je čakala žalni sprevod skupina univerzitetnih profesorjev, slušateljev in univerzitetnega uradništva.

Na govorniški podij je stopil rektor univerze dr. Kušej, ki je spregovoril:

»Zopet vodi zadnja zemlja pot mimo naše univerze moža, ki jo je videl nastati, ki jo je spremljal v njenem razvoju od prvih tipajočih korakov skozi nadobudna mladostna leta do današnjih dni, ko smo, mislim, z vso upravičenostjo trditi, da je postala polnoletna. Devetnajst let je deloval pokojni Alfred Šerko na naši medicinski fakulteti, skoraj nepretrgoma kot njen dekan ali prodekan. Od jeseni 1930 do jeseni 1932 je bil rektor ljubljanske univerze. V vseh teh položajih je moral premagati nešteto težkoč, o katerih nepoučeni ne morejo imeti prave predstave. V univerzitetni upravi, v senatu in v univerzitetnem svetu sta njegov oster duh in njegova sposobnost zmogla preosotiti tudi najbolj delikatne položaje z višjega vidika, diktiranega od splošnih koristi, in sta pomagala naravnati potrebne zaključke v pravilno smer.

Slušateljsem je bil pokojni Alfred Šerko po starih akademskih tradicijah bolj komililon kakor predpostavljena avtoriteta. Imel je za mladino vedno gorko, mlado srce, zato je njegova vsestranska priljubljenost bila upravičena in tudi obče znana.

Dr. Šerko je bil zvest sin slovenske matere in slovenske zemlje, njemu je bil slovenski jezik, dasi ga govori le maloštevilni narod, enako važen kakor na primer Angležem angleški. Prepotoval je peš vso Slovenijo, še zadnje jesen sva se skupaj radovala krasnih dni med našimi rajaki na visoki kočevski planoti. Nisva mislila, da bo to zadnje pešpotovanje po vroče ljubljani domači grudi. A večna Previdnost je pač odločila tako.

Zadnja beseda naj velja Šerku kot prijatelju. Njegova nekoliko rašava oblika občejanja je krila v sebi najplemenitejši značaj. Zlobe ali intrigantstva ni bil sploh sposoben, vedno pa je bil pripravljen storiti dobroto, kjerkoli je mogel. Oražmov dijaški dom, U. Z. F. in mnogi njegovi prijatelji so žive priče te prelepe poteze njegovega značaja.

Ko se je preselil iz našega kroga, iz nepopolnega zemenskega cveta na jasnejše poljane večnosti, mu obljubljamo v slovo njegovi kolegi, njegovi slušatelj in njegovi prijatelji, da nam bo vsem ostal neizbrisni njegov spomin!

Pred univerzo so počakali kresto dekani fakultet dr. Slavič, dr. Kelemina, dr. Karsky, dr. Sajovic in dr. Gosar z vsem profesorjskim zborom ljubljanske univerze, zastopnik belgrajskega univerzitetnega rektorja in dekana medicinske fakultete dr. Aleksander Kostić, zastopnik zagrebškega univerzitetnega rektorja dr. Boris Zarnik in zastopnik zagrebškega medicinskega dekana dr. Franc Kogoj. Navzočni so bili tudi vsi člani »Slovenske akademije znanosti in umetnosti«: dr. Ušeničnik, Rihard Zupančič, Oton Zupančič, Milko Kos, dr. Fr. Kidrič, dr. Nahbajl in dr. Krek. Akademski pevski zbor je pred vestibulom univerze zapel žalostinko »Umrli je mož«.

Zalnega spreveda, ki se je razvil po Vegovi, Rimski in Tržaški cesti na pokopališče na Viču, sta se udeležila tudi bivša bana inž. Sernee in dr. Puc ter mestni fizik dr. Rus.

Na Viču je Akademski pevski zbor zapel v kapelici žalostinko »Beati mortui«, ob grobu pa najbolj priljubljeno pesem pokojnika »Sreče je žalostno«.

Velikastni in dostojanstveni žalni sprevod se je zaključil okoli pol štirih. Za dr. Šerkom so se na viškem pokopališču orosile mnoge solze. Mi mu ohranimo trajen spomin!

Gimnazijec umoril - gimnazijca Grozen zločin v Belgradu

Belgrad, 16. jan. m. V belgrajskem predmestju Kotež Neimaru se je večeraj v Ulici prestolonaslednika Petra zgodil zločin, ki je globoko odjeknil v javnosti in opozoril nase vse, naj merodajni čimniti posvete več pozornosti vzgaji na naših šolah, ki se mora spet postaviti na pravo krščansko podlago.

Dragica Janjič, hčerka poštnega uradnika, učenka višjega razreda gimnazije, se je svojim staršem v zadnjem času začela pritoževati, da jo vsak večer na poti domov zalezuje neki fantalini. Zaradi tega jo je pred dnevi hodil čakati pred šolo njen starejši brat Radovan, prav tako gimnazijalec, in jo spremljal domov. Tako je bilo tudi enoči. V bližini doma je Radovan opazil zbrane tri gimnazijce, ter je takoj pomislil, da morajo biti to tisti, ki zalezujejo njegovo sestro. Zato je stopil malo bližje in zadel ob Nauma Naumoviča in nato nadaljeval pot s svojo sestro. Naumovič je v svoji »ružaleniosti« skočil za Radovanom in mu bliskovito zasadi bodalo naravnost v srce. Radovan se je zgrudil smrtno zadet na pločnik ter v nekaj minutah izdihnil. Skupina treh gimnazijcev petošolcev, med katero je bil tudi Naumovič, se je hitro razbela na vse strani ter je Radovan, ki je medtem že umrl, ostal sam na ulici. Policija, ki je bila takoj obveščena o tem strašnem zločinu, je poslala svoje najboljšie moči v preiskavo, ki je trajala celo noč, ter je takoj začela iskati zločinca med petošolci VI. gimnazije v Belgradu. Pravega zločinca Nauma Naumoviča so izsledili šele danes dopoldne. Na policijo ga je privedel namreč sam njegov oče, ki ga je usoda vsa leta že silno tepla. Od sedmih otrok mu jih je umrlo šest, zadnji in edini pa je zdaj postal morilec. Policija je mladotnega morilca pridržala v zaporih ter ga bo po končanem zaslišanju izročila preiskovalnemu sodniku. Na policiji je sestra umorjenega k. dovana izjavila, da morilec še nikdar v svojem življenju ni videla, ter so jo verjetno zalezovali drugi fantalini. Pri zaslišanju je morilec izjavil, da ni imel namena umoriti Radovana Janjiča ter da se je sestal s tovariši samo zaradi tega, da bi z njimi izmenjal razne kriminalne in pustolovski romane.

Jubilej naših praktičnih tehnikov

Ljubljana, 16. januarja. Slovenski praktični tehniški slave letos namreč 50-letnico, odkar je bilo ustanovljeno prvo slovensko celodnevno obrtno šolstvo. Pripravlja se za ta jubilej lepa slovesnost pod vodstvom naše Tehniške srednje šole. Ta proslava bo konec junija v tej šoli. Proslava bo združena z razstavo izdelkov učencev obrtnih šol. Samo v letih od 1911 do 1937 je dovršilo nad 1500 dijakov svoje študije na tej šoli.

Zato je bil današnji občni zbor organizacije praktičnih tehnikov tem bolj pomemben. Zborovanje je bilo v dvorani Filharmonije, vodil ga je pa predsednik g. Ivan Mihelič. Zborovanje so počastili s svojo prisotnostjo razni odličniki, tako zastopnik g. bana sv. g. Borštner, zastopnik mestne občine inž. Skof, in zastopniki vseh obrtniških združenj. Zborovanje je otvoril g. Mihelič, ki je podal obsežno predsedniško poročilo, v katerem je navajal med drugim:

Mnogo je absolutentov, ki so absolvirali delovodske šole na bivši Obrtni šoli v Ljubljani od leta 1911, toda če pogledamo, kako se ti udeležujejo in kako so danes na položajih, hitro ugotovimo, da so absolutenti prvih letnikov slovenskih delovodskih šol na dobrih položajih. Krivice so se pričele goditi absolutentom kmalu v povojni dobi. To je strnilo naše vrste in je prišlo do ustanovitve naših organizacij. Žal so bile neka-

tere zakonodaje že izdane in smo se znašli pred ogromnim delom zaustavit nadaljnje odzemanje pravic ter priboritev pravic, ki so bile vzete. — Odkar obstoja organizacija, se bori za pravice, kar posamezniki niti ne opazijo, čeprav čutilo blagodat doseženih uspehov organizacije številni absolutenti, ne glede na to, če so ali ne niso člani.

Tajniško poročilo je podal g. Edvard Sor n. Organizacija obstoja dejansko že 13 let, pod sedanjim naslovom pa tri leta. Na Tehniški srednji šoli je dosedaj absolvoval sicer do 1500 absolutentov in bilo bi pričakovati, da bo včlanjenih v organizacijo vsaj 50 odst., t. j. vsaj 700 članov.

Blagajniško poročilo je podal g. Martel. Na Predlog nadzornega odbora je bila odboru, zlasti blagajniku podeljena razrešnica.

Pri volitvah so bili izvoljeni za predsednika g. Ivan Mihelič, za odbornike pa zastopniki vseh tehniških strok: gg. Dobovišek, Trink, Markelj, Hari, Petrič Wernig, Skufič, Simenc, Vrbin in Zirovnik, za namestnike pa Kovač, Majcen in Pičan, v nadzorstvo pa Solar, Nemec in Pavlič.

Sprejet je bil predlog, da bo letos v Ljubljani kongres absolutentov delovodskih šol ob priliki 50-letnice slovenskega strokovnega šolstva.

Zemunska vremenska napoved. — Pretežno oblačno v vsej državi. Ponekod dež in sneg. V gorskih krajih se temperatura ne bo mnogo spreminila.

Delavsko in nameščensko zborovanje v Ljubljani

Na zborovanju bo govoril minister dr. Miha Krek

V ponedeljek 17. januarja točno ob 6 zvečer bo v veliki dvorani Delavske zbornice v Ljubljani širše člansko zborovanje delavcev in nameščencev, članov in članic Zveze združenih delavcev ter Društva združenih zasebnih in trgovskih nameščencev Slovenije. Na zborovanju otvorita: g. minister dr. Miha Krek (o delu vlade za delavstvo in nameščenstvo) ter gosp. Smersu Rudolf.

Zbor slovenskih čevljarjev v Celju

Celje, dne 16. januarja. Danes dopoldne so se zbrali v Narodnem domu v Celju številni čevljarji mojstri iz vse Slovenije, da skupno zahtevajo pravice, katere jim gredo. Iz vseh krajev Slovenije od Maribora do Murske Sobote, Ptuj, Celja, Kočevja, Novega mesta, Krškega, Ljubljane in iz Škofje Loke so prišli v Celje, da se pogovore o ukrepih za boljše bodočnost slovenskih čevljarjev. Pa tudi izven Slovenije so prišli delegati: iz Splita, Osjeka in Zagreba. Kongresa so se udeležili okrajni načelnik g. dr. Ivan Zobec in zastopnika Trgovske zbornice g. Hohnjec in g. Kosi. Polna dvorana in številni govori posameznikov so jasno pokazali današnje težko stališče našega obrtnika, predvsem našega čevljarja. Nad 150 mojstrov je zborovalo danes v Celju, kongres pa je bil začetop na 33 združenjih oz. 68 delegatih, ki so protestirali proti težkemu položaju ne le slovenskih čevljarjev, temveč vseh čevljarjev v državi, kjer jim jemljejo zaslužek po kaznivnicah, poboljševalnicah in drugih kazenskih zavodih, bodisi državnih ali privatnih, nadalje po šušmarjih, ki so v čevljarški stroki najbolj razviti in se rekrutirajo iz samoukov, brezposelnih pomočnikov itd. Čevljarški stroki je potrebna predvsem socialna zaščita, da se potom iste zabrani raznim inozemskim čevljarjem in usnjarskim trgovcem odpiranje lastnih trgovin, da se zabrani trgovcem prejemanje popravil obutja, da se omeji izdajanje dovoljenj raznim trgovcem za odpiranje več vrst obrti, kakor n. pr., da ima usnjarska industrija obenem tudi čevljarstvo in industrijo. Predvsem pa je čevljarški, kakor tudi drugim čevljarim strokom, potrebna uredba o minimalnih cenah obrtniških izdelkov in uredba o označbi materiala. Čevljarška stroka je tudi potrebna cenejših krediov, da si potom istih more mali obrtniki zboljšati in povečati svoj obrat, potrebno je redno poslovanje denarnih zavodov, posebno domačih hranilnic in posojilnic. Da se stanje v mali čevljarški obrti dvigne in izboljša položaj malega čevljarkega obrtnika in njegovih družin, je bila sklenjena resolucija. Ze lansko leto je naše časopisje pisalo o uredbi minimalnih cen obrtniških izdelkov. S to uredbo bi si pridobil čevljarški obrtnik zopet svoj ugled zaradi enotnih cen svojih izdelkov. Izda se naj uredba o označbi materiala vseh industrijskih in obrtniških izdelkov, potom katere bi se omejila vsa obstoječa neveljavna in umazana konkurenca. Izdela naj se osnutek o zavarovanju obrtnišva v smislu § 384 zakona o obrtih. Osnutek pravilnika za obrtniško zavarovanje naj bi se dal vsem obrtniškim strokam, posebno pa revnejšim, kakor odločilnim strokam v razmatrivanje. K temeljni glavnici za ureditve obrtniškega zavarovanja naj bi pripevala v prvi vrsti država, banovine, občine, večja bančna podjetja, kakor tudi Znanstvena banka in druge ter vsa industrijska podjetja, ki uničujejo malega obrtnika. — Obrtniško zavarovanje naj bi bilo samostojno, uprava razdeljena po banovinah. V pomočniške izpitne komisije naj se imenujejo tudi obrtniki. Pri ministru trgovine in industrije naj se izdelane uredbe o pobujanju šušmarstva čimprej zakonijo, naj pa se v uredbi vnesse tudi postavka, da se kaznuje tudi tisti, kateri daje delo šušmarju. Vsem čevljarim industrijam naj se zabrani odpiranje lastnih trgovin s čevlji, že obstoječe trgovine industrij pa se naj zaprejo. Prodaja izdelkov čevljarim industrij naj se prepusti poklenim trgovcem in obrtnikom. Na kongresu se je predvsem poudarjala ukinitve izvrševanja obrtniških del v državnih moških kaznivnicah, jetišnicah, poboljševalnicah in drugih kazenskih zavodih, ker je obrtnišvo že nešteto krat dokazalo, da se uredba o zaposlenju kaznjencev po raznih upraviteljih in njih činiteljih izkorišča v škodo obrtnišva. Zborovanje je trajalo do pol dveh popoldne. Kongres je poslal g. ministru trgovine in industrije izraze globokega spoštovanja s prošnjo, da sklepom in zahtevam kongresa ugodí.

Občni zbor mariborskega Zgodovinskega društva

Maribor, 16. januarja. Danes dopoldne je bil v prostorih študijske knjižnice redni letni občni zbor Zgodovinskega društva, ki ga je namesto obolelega predsednika prelata dr. Kovačiča, vodil podpredsednik dr. Josip Tomiček, ki je pozdravil zastopnika prevz. g. škola dr. I. Tomažiča msgr. Vrežja, zastopnika mariborskega župana ravnatelja Rodoska in ostale navzoče člane. Podal je kratko predsedniško poročilo o delovanju društva v preteklem poslovnem letu. Za njim je podal tajniško poročilo ravnatelj Fr. Baš. Društvo je v preteklem letu nadaljevalo izdajanje Časopisa za zgodovino in narodopisje ter izdalo ob priliki 70-letnice društvenega predsednika prelata Kovačiča Kovačičev zbornik znanstvenih razprav, kar je največji uspeh prejšnjega leta. V preteklem letu je občutno padlo število društvenih članov, čutilo pa se je tudi pomanjkanje znanstvenega naraščaja, kar bo pa brez dvoma prenehalo, ko bo urejen mariborski arhiv, ki bo mladim znanstvenikom olajšal delo. Največja podpornika društva sta v preteklem letu bila banska uprava, ki je društvu zagotovila trajno podporo, in mariborska mestna občina. Spomladaj bo društvo organiziralo kongres slovenskih zgodovinarjev v Mariboru, ki bo razpravljal o administrativnih in programatičnih vprašanjih znanstvenega dela, ki se vrši v okviru slovenskih znanstvenih institucij. Časopis bo v bodoče obravnaval vse panoge naše preteklosti vseh krajev bivše Stajerske, Koroške in Prekmurja. Društvo bo pričelo izdajati gradivo za zgodovino Stajerskih Slovencev, ob 20-letnici osvoboditve pa bo izdalo zgodovino prevrata, za katero je družina gen. Maistra dala na razpolago gradivo, ki ga je zbral pokojni general. Društveni odbor je imel 6 sej poleg številnih sej raznih podoborov in širšega odbora. Z javnostjo je društvo navezalo stike s študijskimi izleti, ki se pa zaradi vremenskih prilik niso mogli v polni meri izvršiti, kar jih je določal program.

Blagajniško poročilo je podal gosp. upravnik Vrabl. Društvo je imelo v preteklem letu 104.375 din dohodkov in 101.620 din izdatkov. Članarino plačujejo člani članov ima društvo 184. Knjižničarsko poročilo je podal ravnatelj dr. Glaser. Knjižnica, ki je vključena v študijski knjižnici, se je povečala za 506 zvezkov.

Pri slučajnostih se je oglasil k besedi msgr. I. Vrežja, ki je sporočil pozdrava in želje prevz. g. škola dr. I. J. Tomažiča. V imenu mestnega župana je spregovoril magistratni ravn. Rodosček.

Primorske vesti

Duhovniške vesti

Nadškofijska pisarna v Gorici javlja, da so prazne in za nastavitve razpisane sledeče župnije: Log, Trenta, Livek, Libušnje, Avče, Sveti Duh na Banjšici, Dornberg, Ollica, Pečine, Kojško, Stanjel, Drežnica, Mavhinje, Ponikva, Srebrje, Soča, Brestovica, Deskle, Dolenja, Devin, Godovité, Grabova, Jadršče, Lokva, Ložice, Podkraj, Zablje, Smarino, Zavrtaec, Skrbina, Zgonik, Slap, Gornja Tribuša, Vojsko, Ustje. Zadnje imenovane župnije so bile že enkrat razpisane, pa se ni javil noben prosilec. Nadškofijska oblast bo sedaj po teh krajih nastavlja župne upravitelje. - Gornjo vest smo povzeli po »Istri«, ki ji tudi prepuščamo odgovornost za resničnost podatkov, ki jih sami nismo mogli preveriti.

Za škofa v Chioggi je bil imenovan, kakor posnemamo iz »Osservatore Romano«, Ivan Ambrosich (preje Ambrosio), ki je znan pod imenom »Hijacinte« in pripada samostanu kapucincev v Trstu. Novi škof se je rodil v Trstu in je sedaj star 50 let. Služboval je po raznih krajih tržaške škofije, med drugim tudi v Adriji. Znan je kot vnet duhovnik in bo pravičen in umen škof.

Iz Reke nam poročajo, da sta bila župni upravitelji v Slivju Viktor Berce in hruški dekan Krasovec povabljeni k reškemu nadpastirju Sancinu na razgovor o nekaterih podrobnostih o bogoslužju in o dušnopastirskem delovanju sploh, kjer bi se smel uporabljati tudi domači slovenski jezik. Razgovor se je končal s sporazumom in je Viktor Berce obljubil, da se ne bo oddaljil iz svoje župnije, dekan Krasovec pa, da bodo odslej pevec v cerkvi peli »Tantum ergo« v latinskem jeziku.

Iz konfinacije se vračajo

Iz Trsta nam poročajo, da se je še več internirancev, ki so bili konfinirani po raznih krajih južne Italije, odposlano po očetih Tremitti, sedaj vrnilo nazaj na svoje domove. Med srečnimi, ki so bili spušteni na svobodo, se navajajo naslednja imena: Karel Sink iz Višnjek v Bravi, Anton Doleš iz Postojne, Ivan Lenček tudi iz Postojne, Milan Cuk, prav tako iz Postojne, Jakob Sajovic iz Hruševja pri Postojni ter Francisek Živec iz Barkovelj pri Trstu. Na skorajšnji povratek Bevka in Lebana sedaj vsak dan čakajo. Tudi nekaj drugih konfinirancev se ni bilo domov, a jih pričakujejo, ker so bili po uredbi ministrskega predsednika Mussolinija izpuščeni iz konfinacije vsi konfiniranci iz Julijske Krajine slovenske narodnosti. Na uradnem mestu izjavljajo, da bodo izpuščeni iz zaporov tudi vsi oni, ki so bili zaprti zaradi političnih prestopkov.

Tihotapci - žilica jim ne da miru

Zelo težak primer sodnega postopka zaradi tihotapljenja se je pripetil v reškem sodnem okraju, kjer so oblasti prijele nekoga Jakoba Novaka iz Knežaka, ki je bil znan tihotapec na veliko, a se je znal obmejnimi oblastem vedno ob pravem času izmuzniti. Končno je pobegnil v inozemstvo, od koder je bil po uradni poti zopet vrnjen nazaj v Italijo. Sodišče na Reki je Novaka obtožilo dveh prestopkov, najprej vztrajnega tihotapljenja, za kar ga je obsodilo na težko kazen 7 let zapor, nadalje pa tudi protidržavnega delovanja v inozemstvu, za kar mu je prisodilo še nadaljnjih 6 let zapor. Vsega skupaj je tihotapsvo prinesel Novaku 13 let ječe.

Istrski premog za jugoslov. ladje

Tržaški listi, ki poročajo o najnovejšem razmahu premogovnega rudnika v Labinju, ki daje izborni premog, poročajo, da se inozemske trgovske ladje kaj rade ustavljajo v labinskem pristanišču, kjer naložijo premog. Tudi jugoslovanske ladje, ki oskrbujejo obrežni promet po jugoslovanski jadranski obali, se rade poslužujejo tega premoga. Zadnje čase da je opaziti, da se labinski premog celo v večjih tovorih prevaža v jugoslovansko pristanišče na Sušaku, odkoder se potem porazdeli med jugoslovanske parnike, ki radi uporabljajo ta premog. Italijanski listi poročajo o tem v zvezi z razvojem jugoslovansko-italijanskih odnosov.

Še ena elektrarna

Komaj se bližajo h koncu dela za veliko električno centralo na Soči, se je pojavil načrt za zgradbo še ene nič manjše centrale. Oblasti izjavljajo, da je treba vodno moč izkoristiti za popolno elektrifikacijo Julijske Krajine. Tudi železnice bodo v doglednem času elektrificirane.

Nova centrala, ki je v načrtu, bo imela svojo sedež v Plavah. Jez bodo pa zgradili nad železniškim mostom v Kanalu, v bližini Ajbe, od koder bo šel velik podzemeljski vodovodni rov na desnem bregu Soče pod Gorenjim poljem naravnost v Plave, kjer bodo stale nove zgradbe. Za nova javna dela vlada splošno zanimanje in pričakujejo domačini od tega zaposlitve in zaslužka. Podrobnosti o moči nove centrale in o okolišju, ki naj bi ga napajala z elektriko, do sedaj še niso znane. Tudi proračun še ni bil objavljen.

Koliko zemlje poseduje kmet v Julijski krajini

Italijanske oblasti so izdale statistične podatke o zemljiščih, ki kot poljedelska spadajo v kmečko lastnino. Po vsej Italiji je kmečke zemlje vsega skupaj 4 milijone 196 tisoč ha. Za Julijsko Krajino pa veljajo naslednji podatki:

Obseg	Število kmetij	Skupna površina
do 0,50 ha	20.535	3.765 ha
0,50—1 ha	9.744	7.537 ha
1—3 ha	24.654	46.887 ha
3—5 ha	15.686	54.144 ha
5—10 ha	17.466	124.920 ha
10—20 ha	10.066	140.316 ha
20—50 ha	3.630	104.131 ha
50—100 ha	500	32.942 ha
100—500 ha	286	61.541 ha
nad 500 ha	104	199.155 ha

Iz tega izhaja, da je slovenski kmet v Julijski Krajini lastnik po največ malih kmetij. Velikih posestev, ki pa so danes večidel že v rokah posestnikov italijanskega porekla ali v rokah denarnih združenj, pa je sorazmerno malo.

Jugoslovanska tvrdka toži v Rimu

Tvrdka »Zorac« v Črnomlju, kakor posnemamo iz rimskih listov, je vložila proti tvrdki Tomassi v Trstu tožbo zaradi neizplačila 4.126 dinarjev v predpisnem roku. S tožbo se je bavilo kasacijsko sodišče v Rimu, ki je jugoslovanski tvrdki dalo polno zadoščenje.

Nesreča nikoli ne počiva

V preteklem tednu smo prejeli poročila o številnih nesrečah, ki so se pripetile po Julijski Krajini. Navedli bomo samo največje med njimi,

Gospodarska prosvela na Koroškem

Preteklo nedeljo se je ob številni udeležbi vršil v Hodišah nad Vrbskim jezerom celodnevni slovenski gospodarski tečaj. Njegov namen je bil, dati slovenskemu kmetu praktične nasvete in navodila za zboljšanje njegovega gospodarstva, vzporedno s tem pa mu tudi nuditi vpogled v probleme družabnega življenja, ki niso utemeljeni zgolj v materialnem pojmovanju življenjskih potreb, temveč tudi v duhovnem izživljanju tako posameznika kakor tudi višjih družabnih enot.

Dopolnilski program je obsegal tri predavanja. Ker se je tečaj vršil v dvorani slovenskega društva, je bilo uvodno predavanje posvečeno pomenu in nalogam slovenskih društev na Koroškem. Govornik je podčrtal tri osnovne dolžnosti koroških društev: bodo naj slovenska, katoliška in socialna.

Naslednji predavatelj je obravnaval praktične potrebe slovenske kmetije na Koroškem. Dotaknil se je vseh panog kmečkega gospodarstva in kot praktični navodila, kje je mogoče z lastno silo doseči zboljšanje. Sedanji družabni red ne upošteva v zadostni meri potreb kmeta, zato se mora ta zateči k samopomoči, da se obdrži na površju. Kmečko gospodarstvo ne sme okoreti v zastarelih metodah, če hoče vsaj približno slediti splošni napredek v izkoriščanju gospodarskih dobrin, pri tem pa v modernizaciji kmečkega obrata zopet ne sme priti do pretiravanja, ki bi zaradi prevelikih investicij kmeta lahko ugonobila.

Dopolnilski del tečaja je zaključilo predavanje o razvoju in zgodovini zadrugišstva ter njegovih nalogah v sedanjosti.

Popolnansko uvodno predavanje je bilo posvečeno novodobnim ideološkim gibanjem, ki utemeljujejo v glavnem svoj nastanek z materialnimi potrebami v narodih. Predavatelj je na kratko

toliko da obvestimo rojake o teh žalostnih dogodkih.

V Idriji je 30 letni voznik Alojzij Lenot do smrti povozil rudniškega upokojenca Franca Likarja, starega 67 let. Lenot je zaprt. Likar je bil ob veliki udeležbi ljudstva položen k večnemu počitku.

V Vrtojbi sta se ponesrečila 16 letni Stanislav Batagelj, ki ga je razmesarila stara granata, in 12 letni Rado Brajnuč, po istem vzroku. Oba sta v gorški bolnišnici v nevarnem stanju.

V Standreju je zelo nesrečno padla in se nevarno pobila 15 letna Emilija Bernjak.

Nevarno se je v Šempaspu pobil Andrej Živec in nimajo upanja, da bi mu rešili življenje.

Na Kojškem je Janez Mišigov v prepiru grdo oklal Janeza Figo in mu polomil rebra. Prvi je v zaporu, drugi v bolnišnici.

V Doblarju pri Sveti Luciji je Jožef Testič razstreljeval skalovje in dobil pri tem nekaj koščkov v glavo in v hrbet. Malo upanja je, da ostane pri življenju.

V Tribuši je po nesreči našla smrt 44 letna Marija Zbogarjeva. Na poti, kjer je šla z nekim Antonom Podgornikom, ji je spodrsnilo in je padla v globino kakih 350 metrov globoko. Pobrli so jo z razbito lobanjo. Sum, ki je sprva padel na Podgornika, da je Marijo potisnil v prepad, je po preiskavi odpadel.

V Pervučini je zadela kap 80 letnega Jožefa Zajna, doma iz Cola, ko se je zatekel v ovčji hlev, da bi se nekoliko ogrel. Truplo je našla Kristina Gregorič, lastnica hleva.

Pri Grgarju je granata do smrti raztrgala 35 letnega Lovžeta Rijavica, medtem ko je nevarno poškodovala Alfreda Sušmelja in Stanka Rijavica. Sušmelju so morali odrezati nogo, Stanku pa so iztekle oči. Oba ranjena sta še vedno pri zavesti in ni verjetno, da bosta ostala pri življenju.

V Koprivi se je ponesrečil Janez Bovin, star 48 let. Nenadoma se je navali na težka skala in ga hudo oplazila. Sedaj je v bolnišnici, kjer upajo, da ga bodo rešili.

V Colu je kmetu Francu Kofolu zgorelo gospodarsko poslopje. Tudi hiša je delno pogorela. Škodo so mu cenili na 40.000 lir.

V Medvedjem brdu je dim od tlečih polen ponoči zadušil troje otrok Ivana Zaklja, ki so bili sami v hiši brez nadzorstva.

V Mirnu se je na Vipavi, kjer se je drsal, vdrla Frideriku Maliču, staremu 12 let, fantka so po treh urah izvlekli iz vode mrtvega.

V Trstu se je pri vožnji nevarno ponesrečil voznik Ivan Košuta, medtem ko je sobarica Gelca Vižintin padla skozi okno in si zlomila hrbtenico, Marijo Lojk, staro 37 let, pa je nevarno povozil tramvaj.

samo na štirih straneh, a se je zvečal format tako, da je pridobil približno en stolpec. Naročnina je ostala enaka.

Z ozirom na članek koroškega deželnega glavarja dr. Sucherja v dunajskem »Tagu«, kjer je bilo govora o starih narodih na Koroškem, pri naša »Koroški Slovenec« popravek, ki je bil listu dostavljen iz pisarne deželnega glavarstva in kjer je rečeno, da dr. Sucher v svojem intervjuju ni mislil treh narodov, temveč, da se na Koroškem križajo trije kulturni krogi: nemški, slovenski in romanski. — Zanimiva pri tem je okolnost, da popravek ni bil poslan dunajskemu »Tagu«, kjer je izšel celoten članek, ampak »Kor. Slovenec«.

V Borovljah je pred kratkim umrla najstarejša ženska občanka, Marija Gatnec, bivša babica v lepi starosti 92 let.

V St. Janžu v Rožu je v preteklem letu umrlo sedem župljanov, rodil pa se je samo en otrok. Najstarejši med umrlimi je bil Hans Hafner, ki je poletel še pasel svojo čredo. Domalka je 90 let.

V St. Jakobu v Rožu je slika ljudskega gibanja razveseljivejša: rodilo se je 54 otrok, umrlo pa je 34 faranov, med njimi 5 otrok. V preteklem letu so tudi prenesli ostanke slovenskega slovničarja Antona Janežiča s št. rupertskega pokopališča pri Celovcu v njegovo rojstno faro St. Jakob.

V Skofljah nad Vrbskim jezerom je umrla mlada gospodinja in mati 5 majhnih otrok, Katarina Jakl. Bila je vzgladna slovenska in krščanska mati. — Ljudsko gibanje v Skofljah je močno porazno: umrlo je osem faranov, rodili pa so se samo štirje otroci.

V St. Rupertu pri Celovcu je umrla gospa Marija Markič, zavedna Slovenka in požrtvovalna mati. Kljub pomanjkanju v družini je uspeła, da se je šolal njen sin, ki bo tle dni promoviral v Inomestu za doktorja medicine.

V Malvišah na Zilji so dvakrat zaporedoma igrali »Milnarja« in njegovo hčer po polni dvorani. To je znamenje, da se prosvetno življenje tudi v tem delu Zilje prebujajo iz mrtvice.

22. in 23. januarja bo v Pliberku slovenski prosvetni in gospodarski tečaj za pliberško okolico.

Na Iholei so zaprli Magdaleno Pirnatovo, ker je osumljena, da je zastupila svojega 80 let starega moža.

Na bivši Helderholovi, sedanjí Rolfovi žagi v rožanski Bistrici je po nerodnosti dveh delavcev eksplodiral bencinski tank. Oba delavca sta zadobila težke opekline, ogenj pa so kmalu pogasili.

Graf Goess je s svojim avtom zavozil v voz posestnika Rajka Ošovnika in pri tem konju polomil nogo. Rajko so morali na mestu pobiti.

Slovenski koroški akademiki za prosveto med ljudstvom

Na Novo leto in na to sledečo nedeljo so slovenski koroški akademiki — inoška skupina — igrali v Šmilhelu pri Pliberku n v Žitari vasi Meškov božični misterij: »Henrik, govavi vitez«. V obeh krajih je bilo zanimanje za prireditve ogromno in gledalci so obakrat napolnili društveni dvorani do zadnjega kotička.

Naloga, ki so si jo nadeli akademiki, ni bila lahka, tem bolj, ker njihovo število ne zadošča, da bi zasedli vse, posebno pa ženske vloge. Zaradi tega skupne skušnje sploh niso bile mogoče. Kljub temu pa je treba ugotoviti, da je imela lepa zamisel uspeh in da so bili gledalci povsem zadovoljni. Posebno priznanje zasluži naslovna vloga Henrika in vloga njegove matere, ki sta bili polnopravni resnično doživeti in prepričevalni. Vsebinsko bogata igra je napravila globok vtis na gledalce, ki imajo sicer na žalost bolj poredko priliko, videti duhovno globlje zasnovana odrska dela. Razveseljiva je bila napeta pozornost občinstva, ki je kljub vsebinsko težki snovi z velikim razumevanjem zasledovalo potek dogajanja na odru, kar brez dvoma priča o njegovi duhovni zrelosti.

Prav posebej pa je treba podčrtati navdušenje občinstva nad lepo, čisto in pravilno izgovarjavo igralcev. To navdušenje je pač najboljši dokaz, kako koroško ljudstvo hrepeni po pravilni in čisti slovenski besedi, a nima prilike, da bi se je moglo naučiti, ker koroška šola čisto slovensko sploh zamuje in se v sili poslužuje kvečjemu domačega narečja. To je zopet nov primer, kako krivična mačeha je koroškemu ljudstvu koroška šola.

Po obeh predstavah se je razvil živahen družabni večer s sodelovanjem okoliških pevcev, ki je ustvaril povezanost med akademiki in domačini.

Gotovo je hvalevredno prizadevanje koroške slovenske akademske mladine, da skuša vzbuditi med slovenskim ljudstvom zanimanje za kvalitativno in vsebinsko bogato odrska dela, ki bi naj čim bolj dvignila raven dramskega udejstvovanja na Koroškem. (AKO)

Drobne vesti s Koroške

Z novim letom se je obseg glasila koroških Slovencev nekoliko povečal. Izhaja sicer še vedno

kriva je tudi zgrešena reklama, ki ne zasleduje drugega cilja, kakor velik promet izdelkov, čeprav fotografija po kakovosti propada, krivi pa so tudi amaterji sami, ker si ne poskrbijo za potrebnega poka in poizbejo pobude v strokovnih organizacijah. Kar je danes v ljubljanskem fotoklubu prominentov, jih je vzgojil vse klub v skupnem in sistematičnem delu in pouku, katerega je deležen vsak nov član, naj bo začetnik ali pa amater, ki je že premagal začetne težave v fotografiji. Članarina ne more biti vzrok abstinence, ker je zelo nizka in jo bogato odtehta že same materialne ugodnosti, ki jih imajo člani od kluba.

Na zborovanju je bilo sprejetih nekaj izprememb društvenih pravil, ki določajo sedaj tudi ustanavljanje podružnic v podeželju. V krajih, kjer je vsaj 10 amaterjev in je zanimanje za ustanovitve podružnice, naj javijo to interesenti ljubljanskemu fotoklubu, ki bo oskrbel vse potrebno, da se podružnica ustanovi.

Pri volitvah za letošnje poslovno leto je bil izvoljen po večini prejšnji odbor s predsednikom g. dr. R. del Cottom in podpredsednikom gosp. C. Böhmom.

Povečevanje

Omenili smo že, da je pri nabavi ali pri gradnji povečevalnika paziti na precizno konstrukcijo aparata. Če nas ovira pri povečevanju že mehanično upravljanje aparata, je delo kmalu zagrenjeno. V tem pogledu moramo omeniti zlasti pomanjkljivost projekcijske deske in ohišja z optiko. Naj uravnavamo slikovno razdaljo z enim ali drugim, oboje mora biti gladko brez fizičnega napora in ne sunkovito, kakor je to pri mnogih aparatih.

Ker smo že pri slikovni razdalji, moramo opozoriti na vmo posebno, ki jo ima večina tovarniško izdelanih povečevalnikov. Povečevalna deska je pritrjena tako, da je premakljiva ter se dolžina slikovne razdalje, to je razdalja med optiko in povečevalno desko, uravnava s premakljivim ohišjem. Ker je kovinski drog, na katerem je ohišje aparata pritrjeno, precej kratek, je s tem dimenzija povečav precej omejena in določena le

s premakljivostjo ohišja oziroma z višino kovinskega droga, ki je pa zlasti z ozirom na zahteve pri povečevanju majhnih formatov, premajhna. — Lani so pričele zaradi tega graditi nekatere tovarne povečevalnike tako, da je mogoče obrniti ohišje za 180° v primeru, če razdalja med objektom in desko za večje povečave ni dovolj velika. Ker pa moramo v takšnem primeru uporabljati kot projekcijske ploškov za pritrjevanje papirja tla, stol ali kaj sličnega, je tudi takšna konstrukcija samo za silo. Pri tem trpi namreč lahko paralelnost projekcijske ploškov, kar je usodno za ostrino povečave, poleg tega pa je delo na tleh vse prej kakor čisto in na stolu zaradi majavnosti vse prej kakor gotovo in pripravno. Da se bomo mogli v polni meri in z užitkom okoriščati z najnovejšimi pridobitvami v emulziji, bo morala torej tudi industrija povečevalnikov poskrbeti, da zgradi ustrezajoče aparate, pri katerih ne bo potrebno uporabljati nobenih domačih zaslonov sredstev.

Da mora biti ravna projekcijske deske popolnoma vzporedna z ravnino negativna v ohišju povečevalnika, smo že omenili. Najmanjša nepravilnost v tem pogledu povzroča neostro povečav, ki se razteza lahko na vso površino, ali pa samo na posamezne dele slike. Poleg tega mora biti izdelana deska tako, da je mogoče pritrčiti nanjo papir za povečavo brez muke in lahko obrobiti sliko z večkrat zelo učinkovitim belim robom. Pritrjevanje papirja z žebeljčki in iglami je zamudno in nesigurno ter spada med staro šaro, prav tako kopirni okvirji, s katerimi si nekateri amaterji še vedno pomagajo, kajti s formatom okvirja je utesnjeno določanje izreza povečave. Nekaj sličnega je s steklenimi ploščami, samo da je delo z njimi zaradi prahu, ki se na njih nabira, še bolj neprijetno. Najbolj vsestransko so uporabne deske, ki so opremljene z maslo, sestojajo iz štirih premakljivih jeklenih ali inaktivnih pobarvanih celulozidnih trakov. Na takšni deski je prav lahko napraviti povečavo v kakršnem koli izrezu, poleg tega z belim robom, obenem pa služi maska tudi za pritrjevanje papirjev. Tako opremljeno projekcijsko desko imajo danes vsi boljši tovarniško izdelani povečevalni aparati, napravi jo pa po načrtu tudi vsak boljši mehanik.

FOTOAMATER

Ljubljanski fotoamaterji so zborovali

V petek, 7. januarja je imel Fotoklub Ljubljana svoj 7. redni letni občni zbor, ki ga je v odsotnosti zadržanega predsednika otvoril in vodil podpredsednik kluba g. dr. R. del Cott. Poročila posameznih funkcionarjev so podala sliko zelo razgibanega, resnega in uspešnega delovanja kluba. Skrajno neugodni finančni položaj, v katerega ga je potisnila zlasti deficitna izdaja Zbornika slovenske fotografije, je s požrtvovalnostjo članov prebrodil in našel pri tem še dovolj časa, da tudi drugega dela ni zamenjal. Člani so se udeležili številnih razstav doma in v inozemstvu ter sodelovali s slikami in članki pri mnogih elitnih revijah in drugih periodičnih publikacijah. Poslali so na 30 razstav 1061 slik, od katerih je bilo sprejetih 72% in prejeli poleg številnih diplom, priznanj in knjižnih nagrad 1 zlato, 3 srebrne in 8 bronastih plaket. V tem letu je bila priznana klubu za njegovo kulturno udejstvovanje 3. nagrada iz kraljevega fonda, v San Franciscu pa si je na mednarodni tekmi klubov za svetovno prvenstvo skupno s Fort Dearbourn klubom priboril prvo mesto in skoraj meter visok pokal s posvetilom klubu. Skoraj istočasno je prejel član kluba Pfeifer M. v natečaju mednarodne revije Galerija na Dunaju v hudi konkurenci preko 20.000 slik, poslanih z vseh kontinentov sveta, prvo nagrado. Kakšnega propagandnega pomena so tako vidne in uspešne udeležbe na mednarodnih razstavah in natečajih za našo ožjo domovino in celo državo, ni treba posebej poudarjati, dokazujejo pa tudi, kako velikega pomena je skrbno organizirana in sistematična vzgoja ter pravilno usmerjeno delo ljubiteljev fotografije.

V klubu je bilo za člane in prijatelje kluba več strokovnih predavanj, člani pa so predavali tudi javno v večjih krajih po deželi v okviru raznih kulturnih društev. Za napredek neorganiziranih amaterjev je poskrbel klub z lepo uspelim začetniškim tečajem, za strokovno izobrazbo članov pa je bilo poleg predavanj stalno na razpolago 15 do 18 izbranih strokovnih revij in dobro založena knjižnica, ki se je lansko leto ponovno pomnožila za lepo število knjig. V Jakopičevem paviljonu je bila društvena razstava, za letošnje leto pa pripravila veliko III. mednarodno fotografsko razstavo, ki bo združena z razstavo fotografske industrije in — če bo prostor na razpolago — na splošno z vsem, kar je s fotografijo v zvezi. Če se bo uresničila razstava v obsegu, kakor jo klub zamišlja in pripravlja, bo to prireditve, kakor jih je videti zelo redko tudi v vелеmestih inozemstva. Otvorjena bo jasni na vselejmu.

Razveseljivo je dejstvo, da je število članstva v preteklem poslovnem letu znatno naraslo. Navzlic temu pa je treba ugotoviti, da klub še zdaleka nima tistega števila članstva, ki bi bilo vsaj približno v skladu s številom v Ljubljani živečih amaterjev. Pri tem je treba pomisliti, kaj vse bi zmogla organizacija, ki bi se mogla opreti na mnogo širši krog članov, če je že razmeroma majhna peščica organiziranih amaterjev zmogla, da je moralo inozemstvo pri vsestranskem krepkeje organiziranem in mnogo ugodnejše fundiranem fotoamaterskem delovanju ponovno označiti Ljubljano kot svetel zgled vzorno organiziranega dela! Razširil bi se krog sodelavcev in ustvarila s povzanimi dotokom na članarini tudi finančna možnost uresničenja mnogih načrtov, ki so ostali zaradi pomanjkanja enega kakor drugega do danes nenačeti. Pa še to poudarimo: tudi kakovost amaterske fotografije je treba dvigniti! Človek bi mislil, da je nastopila z ogromnim napredkom tehnike v gradnji aparature in raznih pripomočkov zlata doba fotografije. Zgodilo se je prav nasprotno. Do skrajnosti poenostavljena tehnika je zapeljala večino amaterjev v površnost, da je kakovost izdelkov v vsakem oziru daleč pod povprečnostjo izdelkov iz dobe, ko so se morali boriti amaterji s hibami aparature in tvoriva. Hudo

Nedeljski sport

Nogomet za zimski pokal

Zmaga Gradjanskega v Ljubljani

Gradjanski : Ljubljana 8 : 3 (4 : 1)

Ljubljana, 16. januarja.

Prva tekma, ki se je vršila danes v Ljubljani za zimski pokal, v katerem sodelujejo državni ligasi, je prinesla slovenskemu zastopniku, sicer nekompletnemu, precejšnje presenečenje. Sicer ni nihče računal na zmago Ljubljane in tudi 1200 gledalcev, ki se jih je danes zbralo na igrišču Ljubljane, je prišlo samo z namenom tja, da po daljšem presledku zopet vidijo dobro nogometno tekmo, toda prav nihče pa tudi niti slutiti ni mogel, da bo odšla Ljubljana s takim rezultatom premagana z igrišča.

Za današnji poraz Ljubljane ne bomo iskali krivcev, ker je pač na dani, kje ležijo vzroki. — Eden izmed glavnih je brez dvoma ta, da naše moštvo nima prilike igrati težjih tekem. Denarna sredstva nikakor ne dopuščajo našemu zastopniku v ligi, da bi lahko povabil v Ljubljano dobre nasprotnike na prijateljske tekme iz tu ali inozemstva. Zimsko vrzel je izpolnil zato s tekmi z domačimi nasprotniki iz Ljubljane ali province, kar mu je najbrž več škodovalo kakor koristilo, kajti ta moštva je Ljubljana z lahkoto odpravljala z visokimi rezultati, tako da so bila taka srečanja za našega ligasa več ali manj igračkjanje, pri katerem so se igralci samo razvabili.

Drugi glavni, morda še važnejši vzrok pa je iskati pri igralcih samih. Kar ne gre jim v glavo, da je treba nogomet igrati z razumom. Skoraj nihče ne pogleda kam odda žogo, tako da napravljajo igralci vtis, da samo gledajo nato, kako bi se čim prej znebili tega zunsja. Manjka jim tehnike, ki jo nogomet zahteva v toliki meri kakor malokatera druga športna igra. Dalje so nekateri zelo neokretni in počasni nakar se še povrnemo pri poteku igre same. To bi bili v glavnem vzroki, ki jih moramo iskati pri našem liga zastopniku, ne glede na današnji poraz.

Najprej pritečejo na igrišče igralci Gradjanskega v tej postavi: Urh — Hügel, Cesarec — Cimermanič, Jazbinšek, Jut — Brozović, Antolčič, Wölfl, Zupančič, Pleše. Takoj za njim se pojavijo Ljubljana z naslednjo enajstoro: Pogačnik — Hassl, Jug — Boncelj, Vovk, Serčer — Janežič, Pupo, Lah, Slapar, Erber.

Sodnik g. Podupski iz Zagreba je dal znamenje za začetek in moštvi sta se spoprijeli. Preden preidemo na potek igre kot take, je treba omeniti še tole. Igrišče je bilo pokrito s snežno plastjo, ki je bila za tekmo s Haškom, ki bi se pa imela vršiti prejšnjo nedeljo, kar najbolje pripravljena. Tudi sedaj je bilo igrišče dobro pripravljeno, vendar so vremenske prilike napravile iz njega poledico in močvirje, tako da so imeli igralci izredno težko stališče. Nešteti padci izvržajo predvsem iz tega težkega terena. Razne luže so pa

povzročile, da je žoga obtičala tam, kjer bi jo človek najmanj pričakoval. Zato je bilo pri današnji tekmi potrebno igranje po zraku ali pa so se morali posluževati igralci kombinacij s prav kratkimi pasovi. Gradjanski se je hitro znašel v tej situaciji, medtem ko so domači precej dolgo oklevali in se vrtili kakor muha v močniku. Gradjanski je bil tehnično precej močnejši od domačih in je zmago zaslužil, vendar je po poteku igre rezultat mnogo previsok. Ljubljana je imela danes edino v Vovku moža, ki je zaslužil, da se mu prizna, da je igral z glavo. Vsi drugi so igrali več ali manj tja v en dan. Omeniti bi še bilo mladega Erberja na levem krilu, ki kaže, da se bo naredil. Najslabši del moštva je bila ožja obramba, in sicer v prvem delu igre vsi trije, v drugi polovici se je pa vratar Pogačnik popravil. Tako nesigurne obrambe kot jo je nudila ta trojica danes pri Ljubljani, že dolgo nismo videli. Pogačnik je bil v prvi polovici silovito negotov. Njegova dva ožja pomočnika pa skozi vso igro. Zaradi tega v ospredju niso mogli nič opraviti ne glede na to, da je bila tudi njihova igra vseskozi zelo šibka.

Vsi skupaj premalo pazijo na kritje, na podajanje žoge in polagajo veliko premalo važnosti na start. Desno krilo pa je danes poleg tega še zamudilo precej ugodnih šans, ki gredo na račun prepočasnosti.

O poteku igre pa tole: Igro je začel Gradjanski in že takoj v tretji minuti pošlje Wölfl žogo v prazen gol domačih. V 11 minuti izenači Erber. V 20. minuti zviša Antolčič na 2:1 za Gradjanskega. V 38. minuti zvišajo Zagrebčani na 3:1, v 41. minuti pa še Brozović potrese mrežo domačih in prvi polčas se konča s 4:1 za Gradjanskega. Kornerji: 4 proti Ljubljani in 4 proti Gradjanskemu. Proti koncu prvega polčasa se je zaradi težkega terena poznala vsem utrujenost, domačim celo bolj.

Drugi polčas so odprli domači, ki so močno pritiskali na Gradjanska vrata. V 9. minuti postavi Pupo stanje 4:2. Premoči domačih, ki so igrali vse do 12. minute, ko je Antolčič postavil 5:2 za Gradjanskega, na polovici gostov je bila izrazita. Po tem dogodku so se tudi gostje razvneli in igra postane odprta in izenačena. V 31. minuti postavijo gostje po Plešetu 6:2 za svoje barve. Da bi bil rezultat še višji je Hassl pomagal gostom z avto-golom v 33. minuti do stanja 7:2. V 37. minuti se domači še enkrat zasmeje sreča, ko postavi Erber rezultat 7:3. V 39. minuti pošlje Wölfl še enkrat žogo v mrežo in končno stanje in prid gostov se glasi 8:3. Kornerji proti Ljubljani 2, proti Gradjanskemu 4.

Sodil je g. Podupski iz Zagreba prav dobro.

Zmaga Ilirije v Beljaku

Ilirijansko moštvo je odigralo v Beljaku dve hokej tekmi z rezultatom 1:1 in 1:0 v svojo korist

Beljak, 16. januarja.

Hokej sekcija SK Ilirije je gostovala včeraj in danes v Beljaku proti tamkajšnjemu pojačnemu Villacher S.V., ki smo ga imeli priliko videti pred kratkim v Ljubljani. Kljub temu, da naši niso imeli s seboj kompletno prvo garnituro (namesto Zitnika in Gregoriča so imeli s seboj dve rezervi), so zelo častno zastopali napram renomiranim Avstrijcem naš mladi hokej-sport na ledu. Oba dni je bila Ilirija v premoči, ki se je pokazala pri drugi tekmi danes še v večji meri. Potek in rezultat tekem obeh dni je tale:

Prva tekma: Ilirija : Villacher S.V. 1:1 (0:0, 1:0, 0:1).

Ta tekma se je vršila v soboto zvečer ob močnem deževju ali bolje povedano ob nalivu. Ilirija je imela vseskozi premoč na terenu. Gol, ki ga je dal za Ilirijo Gogala je bil plod lepo zasnovane kombinacije, kakršne so pokazali naši tekomi obeh tekem. Beljačani so zenačili z golom, ki ni bil v mreži in katerega je videl samo sodnik za golom, katerega zasluga je bilo to izenačenje.

Tekma drugega dne Ilirija : Villacher S.V. 1:0 (0:0, 1:0, 0:0).

Danes je bila premoč Ilirije še večja in bi naši izrazili svojo zmago še z večjim rezultatom, da niso ovirale luže na ledu vse hitrostne akcije. Zato so danes igrali naši tudi bolj ležerno, ker mehak led ni dopustil, da bi se igra razvila tako, kakor je pri hokeju običajno. Naša obramba tako danes kakor včeraj ni imela težkega stališča, saj so se glavne akcije vršile pred golom Beljačanov, kjer je bilo za naše nebroj zrelih situacij, katere je obramba Beljačanov, ki je imela zaradi neugodnega vremena sploh lažje stališče (isto seveda tudi naša) lahko razdirala. Lombar se je s Pavličem pokazal ob tej priliki za zelo dobrega centerfora. Občinstva je bilo okrog 250. — Naše moštvo je vodil načelnik ilirijanske hokej sekcije, ki je tudi trenira in je sploh duša vsega tega, g. Vodišek.

v tekмах za srednjeevropski pokal. Zato se ne bo vodila huda borba samo za prvo, temveč tudi za drugo mesto. Prvenstveno tekmovalje, ki je že itak napeto in zanimivo, bo odslej igralo brez dvoma izredno važno vlogo v napredku našega nogometa. Na konferenci se je dalje Jugoslaviji in Rumuniji priznala glasovalna pravica na bodočih zasedanjih pokalnega komiteja.

Belgrad, 16. januarja. m. Zvezni kapitan Kika Popović je izkoristil navzočnost italijanske delegata Maura na konferenci srednjeevropskega pokala, s katerim se je dogovoril, da bo tekma med našo in italijansko reprezentanco 18. maja. Dalje sta se zvezni kapitan in tajnik rumunske nogometne zveze Lukidi dogovorili, da se bosta na dan 6. septembra sestali prvi moštvi naše in rumunske državne reprezentance v Belgradu, B garnitura pa istega dne v Bukarešti.

BSK : Jugoslavija 4 : 1 (2 : 0)

Belgrad, 16. januarja. Srečanje med BSK in Jugoslavijo je belgrajskim športnim gledalcem nudilo največji užitek v današnji tekmi. Kljub nepravilnemu vremenu se je zbralo na igrišču okoli 6000 oseb, ki so nervozno opazovale potek hude borbe med BSK in Jugoslavijo, ki se ima le sreči zahvaliti, da ni bila katastrofalno poražena. Zanimivo je, da je bila večina gledalcev pred tekmo skoraj prepričana na zmago Jugoslavije. Prve minute igre so skoraj potrdile njihovo mnenje, kajti do 15. minute je bila Jugoslavija boljša od BSK. Od 21. minute dalje, ko je padel prvi gol za BSK, se je položaj spremenil v korist BSK. Moštvo BSK je postajalo vedno boljše in nevarnejše, medtem ko je Jugoslavija naglo popuščala. Igra sama je bila najbolj zanimiva proti koncu prvega polčasa in potem, ko je padel prvi gol, ki ga je zabil Jugoslavija v 20. minuti drugega polčasa, ko je Jugoslavija popravila rezultat na 3:1 ter napela vse sile, da zmanjša poraz. Za zmago BSK ima zaslugu vse moštvo. Napad BSK je od mnogih situacij izkoristil štiri, obramba pa je izvršila veliko dolžnost v polnem obsegu. Odlično je igral branilec Stojiljković, ki je popolnoma onemogočil vsako akcijo na levi strani. Zelo dober je bil tudi Lechner, v napadu pa sta bila odlična Valjarevič in Marjanovič. Napad Jugoslavije je bil brez moči proti dobri obrambi

Radi izrednega zanimanja in povpraševanja za

BELI JORGOVAN

v drugič
podaljšamo!

Film zasluži, da ga vidi vsa Ljubljana!

Danes ob 16., 19. in 21'15 uri.

Telefon 21-24

KINO MATICA

Telefon 21-24

BSK, obramba Jugoslavije, ki je bila dokaj dobra, pa ni mogla vzdržati močnega pritiska BSK. Igra je bila zelo težka zaradi izredno slabega in blatnega terena. Ob moštvi sta popolnoma pogrešno forsirali igro skozi trio ter so posamezni igralci preveč driblali žogo in se s tem sami sebe utrujali. To velja zlasti za Božoviča, ki je mnogo dobrih šans zapravil zaradi svoje trmoglavosti. Gole so zabili v prvem polčasu v 21. minuti Podhradski, v 23. minuti Valjarevič, v drugem polčasu v 12. minuti Valjarevič, v 20. minuti desno krilo Jugoslavije Savič, v 36. minuti pa je Marjanovič iz prostega strela iz 30 metrov daljave neubranljivo streljal v sam levi kot in dobil burno priznanje občinstva ter celo čestitke Jugoslavije za odlični strel. Tekmo je sodil Vasa Stefanovič. — Igra so prisostvovali tudi delegati srednjeevropskega pokalnega odbora. Revanžna tekma bo prihodnji teden na igrišču Jugoslavije.

Smuške tekme

Planica, 16. januarja.

Na seniorski progi, 15 km, so bili doseženi sledeči rezultati: 1. Jakopič Gustl (SK Ljubljana) 1.04.32; 2. Petrič Anton (Ilirija) 1.05.42; 3. Klančnik Lojze (SK Dovje-Mojstrana) 1.07.18; 4. Kernstein (Ilirija) 1.08.12; 5. Klančnik Gregor (Dovje-Mojstrana) 1.09.12; 6. Istenič Lado (Ilirija) 1.09.30; 7. Primožič Ludvik (Ilirija) 1.09.34. V tej skupini je tekmovalo 24 tekmovalcev. Dva sta zaradi polomljenih smučí odstopila.

Juniorska skupina. 30 tekmovalcev. Proga 5 kilometrov. Rezultati: 1. Razinger Tone (Bratstvo, Jesenice) 29.20; 2. Rožič Andrej (Ilirija, Rateče) 30.54; 3. Kajzar Franc (Ilirija) 31.50; 4. Rekar Franc (SK Dovje-Mojstrana) 32.02; 5. Keržič Albin (Reka) 33.25; 6. Korenin Franc (Reka) 34.20; 7. Janežič Ludvik (Reka) 35.10.

Vsa prireditve je bila zelo lepo organizirana. Vodil jo je načelnik smučarske sekcije Ilirije g. inž. Koudelka s svojimi sodelavci. Vreme je bilo izredno lepo, snežne razmere zelo dobre, razen tega pa so bile v obratu tudi skakalnice ter je skočil Novšak s 60 metrske skakalnice 59 m daleč. Bil je zares lep športni dan v Planici.

Huda nesreča v Dobrunjah

Ljubljana, 16. januarja.

Ljubljanski poklicni reševalci so bili danes ob 9 poklicani v Sadijo vas v občini Dobrunje. Tam so delavci Kranjskih deželnih elektrarn napeljavali električni vod. Tla okoli droga so bila globoko zamrznjena in zato so delavci nekoliko razkopali vznožje droga. Na drog je splezal 20 letni delavec Jože Podraž iz Ponove vasi pri Grosupljem. Ko je bil Podraž na vrhu, se je drog nenakrat zrušil. Podraž in drog sta padla na zemljo na tla. Podraž je pri padcu zlomil nogo, se poškodoval močno po obrazu ter dobil notranje poškodbe. Prepeljali so ga v ljubljansko bolnišnico.

Ljubljanska nedelja

Pogreb g. Alojzija Povšeta. Včeraj popoldne ob 3 so pokopali pokojnega Alojzija Povšeta, uslužbenca Jugoslovanske tiskarne. V Ribniški ulici v Mostah se je zbrala pred hišo žalostna velika množica ljudi. Iz Ljubljane so prišli kongreganisti z zastavo, ker je bil pokojni član kongregacije, daje so prišli skoraj korporativno vsi uslužbenci Jugoslovanske tiskarne z gosp. ravnateljem Karlom Čečem na čelu, vsi sosede in velika množica faranov, ki so ga vsi spremili na pokopališče in globoko sočustvovali s sirotami, ki so ostale. Pogreb je bil zelo lep in so vsi molili za pokojnika. Pokopal ga je g. župnik Jenko ob asistenci šempetrskega kaplana gosp. Novaka.

Mariborski drobiž

Velikim tavinam na sledu. Mariborska policija je prišla na sled velikim tatvinam, ki so se dogajale v zadnjih dveh letih pri avtoprevozniku Jerebu v Mariboru. Jereb je sprejemal od raznih mariborskih tovarn blago, ki je po večini bilo namenjeno raznim trgovcem v Zagrebu. V presledkih je iz že natovorjenega avtomobila zmanjkalo blaga, ki presega vrednost 20.000 din. Policija je že od vsega začetka sumila Jerebovega šoferja, vendar ga je gospodar sam vedno zagovarjal in izključeval možnost, da bi njegov uslužbenec izvršil dejanje. Naposled je policija pri nekem mariborskem starinarju iztaknila nekaj svile, ki je izvirala iz tatvine pri Jerebu. Sedaj je policija šoferja aretirala ter iz njega izvabila delno priznanje.

nje. Priznava namreč to, kar se mu striktno dokaže, ne pa onega, česar ga priče obremenjujejo. Šofer je Jereba poleg tega oškodoval tudi pri bencinu za lepo vsoto denarja. Nepoštenost šoferjeva je tem bolj obsojna, vredna, ker ga je Jereb dvignil od navadnega neizkušenega delavca v boljše plačanega šoferja.

Zopet velika tatvina denarja. Nekemu mariborskemu zdravniku je bilo iz spalnice ukradenih 13.000 din. Policija je v zvezi s to tatvino začasno pridržala v zaporu zdravnikovo služkinjo, ki tatvino zanika.

Smrtna kosa. V splošni bolnišnici v Mariboru sta umrla 36-letni trg. pomočnik Janko Prelong in 32-letni delavec Jernej Pristovnik. Naj v miru počivata!

Nočni napad. Ko se je v soboto zvečer vračal proti domu 28-letni železničar Jernej Dolenc iz Hotinje vasi, so ga napadli neki fantje. Eden od napadalec ga je z nožem zabodel v desno stran prsi ter mu hudo ranil pljuča.

Orožniki izsledili konjske tatove. Studeniškim orožnikom se je posrečilo izslediti štiri tatove, ki so v zadnjem času delali nočne obiske v raznih hlevih po Dravski dolini. Pokradli so dva voza in 2 konja v skupni vrednosti 12.000 din. Ukradeno so tatovi, Anton Berglez iz Studencev, 46-letni delavec Ivan Mlakar, 35-letni delavec Šoba R. in 23-letni delavec A. Predan, vsi iz Zgor. Radvanja, prodali dvema trgovcema v Zagrebu. Isti tatovi so ukradli 2 konja tudi posestniku Matiji Štraku v Rodnošah pri Radgoni. Tudi ta dva konja in voz, kar je bilo vredno 7000 din, so za nizko ceno prodali v Zagrebu.

Minister dr. Miletč v Zagrebu

Zagreb, 16. januarja. b. Minister za telesno vzgojo dr. Vekoslav Miletč je prišel s predsednikom Zveze športnih zvez dr. Stevanom Hadžijem v Zagreb. V prostorih Zveze športnih zvez je bila konferenca, na kateri so sodelovali razni športni delavci iz ožje uprave Zveze športnih zvez in Jugoslovanskega olimpijskega odbora, med njimi prof. Bučar, član mednarodnega olimpijskega odbora, predsednik Jugoslovanske drsne zveze Veljko Ugrinič, predsednik Jugoslovanske lahkootleške zveze dr. Milko Pantaković, od Jug. zimske športne zveze Rosenberg ter drugi. Na konferenci so proučevali razna važna vprašanja ter sprejeli sklepe, ki bodo močno vplivali na razvoj našega športa.

S kitajskih bojišč

Tokio, 16. januarja. AA. Po vesteh iz Šanghaja so japonski hidroavioni uspešno bombardirali Hankov, zlasti pa tamkajšnje letalsko letališče, vojašnice in druge vojaške objekte. Nekoliko pozneje se je nad Hankovom pojavila druga skupina japonskih vodnih letal, ki so nadalje bombardirala in silno poškodovale vse vojaške objekte.

Šanghaj, 16. januarja. AA. Danes je 50 japonskih letal bombardiralo glavno mesto Honana Kaj-feng.

Šanghaj, 16. januarja. AA. Tukajšnji listi potrjujejo vest, da bi bil guverner pokrajine Santung Hamfuču aretiran in odveden v Hankov, kjer so ga postavili pred vojaško sodišče. Vesti, da je bil že obsojen na smrt in justificiran, pa niso točne.

Japonci nočejo posredovati

Tokio, 16. januarja. AA. Zunanji minister Hirota je davi sprejel nemškega poslanika Dirksena. Takoj nato pa se italijanskega poslanika Auritija. Sporočil jima je sklepe, ki jih je vlada na svoji včerajšnji seji končno sprejela glede na razvoj na Kitajskem. Obema se je Hirota v imenu svoje vlade preko obeh poslanikov zahvalil vladama Italije in Nemčije za velike usluge, ki sta jih storili japonski vladi v sedanjih težkih časih.

Šanghaj, 16. januarja. AA. Kakor poročajo dobro informirani krogi je bil sestavljen načrt za zgraditev nove železniške proge, dolge 2 in pol tisoč kilometrov, ki bo spajala Cunking, novo glavno mesto kitajske vlade, z Rusijo. To železnico bodo gradili, da bodo olajšali prevoz vojaških potrebščin, ki prihajajo iz Kitajske. Železniška proga bo zgrajena pod kontrolo nekega ruskega inženirja. Sovjetska vlada bo dobavila vse potrebno gradivo za to progo, njeni dohodki pa ji bodo zastavljeni kot jamstvo, da bo ves njen investiran kapital amortiziran. Ko bo proga Sung-King dovršena, se bo močelo v 67 urah pripeljati z ruske meje v Sung-King.

Tekmovalje za Maverieev pokal

Maribor, 16. januarja.

Danes se je na stadionu Železničarjev odigralo prvo kolo za prehodni pokal, ki ga je daroval predsednik mariborske podzveze LNP tekarnar Maver. Vreme je bilo lepo, toda igrišče precej slabo, polno snega in luž, kar je seveda slabo vplivalo na igrance.

Kot prva sta nastopila

ZELEZNIČAR : SLAVIJA (Pobrežje) 11 : 1 (3 : 1)

Železničar je postavil močno pomlajeno moštvo, ki je svojega slabega nasprotnika naravnost pogazilo. Mnogo krivde za poraz niso vratar Slavije. Sodil je g. Bizjak.

Druga tekma med starima rivaloma

MARIBOR : RAPID 2 : 2 (0 : 2)

je bila mnogo živahnjša. V prvem polčasu je Rapid z igro na dolge pasove močno ogrožal vrata Maribora ter mogel doseči tudi dva vodilna gola. Šele v drugem polčasu je Maribor začel posnemati to igro in hudo pritisnil na Rapidovo obrambo. Igro je tik pred koncem odločil Kornfeld, ki je žogo preko glave potegnil v gol. Tekma je bila prav napeta, manjkalo pa tudi ni medsebojnih prijaznosti med igralci. — Sodil je g. Klanjšček.

Po prvem kolu je izid tekmovalja za pokal sledeči: 1) Železničar 11:1, 2) Maribor 2:2, 1; 3) Rapid 2:2, 1; 4) Slavija (Pobrežje) 1:1, 0.

Srednjeevropski pokal

Belgrad, 16. jan. m. Sledi je bila v hotelu »Majestic« konferenca delegatov srednjeevropskega pokala. Konferenca so se udeležili delegati Italije, Avstrije, Madžarske, Češkoslovaške, Rumunske in Jugoslavije. Glavni predmet razprav je bil naš predlog, da v bodoče sodelujejo v tekmah za srednjeevropski pokal po dva naša in po dva rumunska kluba. Ta odločitev ne pomeni samo velikega moralnega uspeha našega nogometa, temveč mnogo doprinaša k napredku našega nogometnega športa. Zanimanje za prvenstveno tekmovalje bo odslej zelo naraslo, ker ne bo več važno samo prvo mesto na tabeli, temveč tudi drugo, ker bosta prvi in drugi klub prvenstvene tabele tekmovala

Kupujte
svoje
potrebščine

pri
tvrdkah
ki
inserirajo
v našem
listu

K večnemu Gospodarju življenja in Velikemu Duhovniku je danes ob pol dveh zjutraj, večkrat previden s sv. zakramenti, odšel po plačilo prečastiti gospod

Anton Šmidovnik

biseromašnik, duhovni svetnik in župnik v pokoju

Duhovnim sobratom ga priporočamo v molitev.

Pogreb bo v torek, dne 18. januarja, ob 10 dopoldne v Prečni.

Prečna pri Novem mestu, dne 16. januarja 1938.

Janko Komljanec, župnik